

लक्ष्मी सन््राइज बैंक लिमिटेडको ऋण कर्जा चुक्ता भुक्तानी गर्ने गराउने बारेको ३५ दिने सार्वजनिक सूचना

प्रकाशित मिति : २०८२/०९/२५

यस बैंकका तपसिलमा उल्लेखित ऋणीहरूले बैंकसँग गरेको सम्झौता बमोजिम उपभोग गरेको कर्जाको बक्यौता रकम तिरी बुझाई कर्जा नियमित गर्नको लागि तहाँ ऋणी लाई पटक-पटक मौखिक तथा लिखित तरताकेता गर्दा समेत सोको पूर्ण बेवास्ता गरी कर्जा नियमित नगर्नु नगराउनु भएको तथा बक्यौता रकम चुक्ता फछ्छौटी गर्ने तर्फ कुनै चासो नदेखाउनु भएकोले यो सार्वजनिक सूचना प्रकाशित गरिएकोछ । अतः यो सूचना प्रकाशित भएको मितिले ३५ (पैंतीस) दिन भित्र कर्जाको सम्पूर्ण बक्यौता रकम (साँवा, ब्याज तथा हर्जाना लगायतका अन्य दै दस्तुर समेत) तिरी बुझाई कर्जा नियमित गर्न गराउनको लागि ऋणी लगायत सम्बन्धित सबै पक्षलाई यसै सूचनाद्वारा सूचित गराइन्छ ।

उल्लेखित समयावधि भित्र कर्जाको सम्पूर्ण बक्यौता रकम चुक्ता भुक्तानी नगरे नगराएमा ऋणी लगायत नेपाल राष्ट्र बैंकको निर्देशन बमोजिम कर्जा सूचना केन्द्रको कालोसूचीमा समावेश गर्नुपर्ने पक्षहरूलाई विना अन्य सूचना कालोसूचीमा नाम समावेश गर्न सिफारिस गरिने तथा प्रचलित कानून बमोजिम कर्जाको धितो सुरक्षणको रूपमा रहेको तपसिलमा उल्लेखित सम्पति लगायत ऋणी लगायत सम्बन्धित पक्षको हकलान्ने परिवारका सदस्यहरूको अन्य जायजेथाबाट समेत कर्जा असुल उपरको लागि आवश्यक कानुनी प्रक्रिया अवलम्वन गरिने व्यहोरा समेत यसै सूचना मार्फत जानकारी गराइन्छ ।

तपसिल
ऋणी तथा जमानतकर्ताको विवरण
शाखा कार्यालय : टाँडी, चितवन
१. ऋणीको नाम : पदमलाल बगालेको नाती, वीर प्रसाद बगालेको छोरा, चितवन जिल्ला, पिठुवा गा.वि.स. वडा नं. ८ भई हाल चितवन जिल्ला, रत्ननगर न.पा./गा.पा. वडा नं. १५ बस्ने प्रदिप बगाले (ना.प्र.नं. ३५१०१९/२५४, जि.प्र.का. चितवन, जारी मिति २०६७/०९/१९) ।
व्यक्तिगत तथा धितो जमानतकर्ताहरू :
क. बलभद्र बगालेको नाति, पदमलाल बगालेको छोरा, चितवन जिल्ला, पंचकन्या गा.वि.स. वडा नं. ३ भई हाल चितवन जिल्ला, रत्नगनर न.पा./गा.पा. वडा नं. १५ बस्ने वीर प्रसाद बगाले (ना.प्र.नं. ७६२/०३५, जि.प्र.का. चितवन, जारी मिति २०४८/०१/११) ।
ख. पदमलाल बगालेको बुहारी, वीर प्रसाद बगालेको पत्नी, चितवन जिल्ला, पंचकन्या गा.वि.स. वडा नं. ३ भई हाल चितवन जिल्ला, रत्नगनर न.पा./गा.पा. वडा नं. १५ बस्ने पदम कुमारी बगाले (ना.प्र.नं. २३८/०४४/४५, जि.प्र.का. चितवन, जारी मिति २०४६/०३/१२) ।
व्यक्तिगत जमानतकर्ताहरू :
क. वीर प्रसाद बगालेको बुहारी, प्रदिप बगालेको पत्नी, चितवन जिल्ला, गुञ्जनगर गा.वि.स. वडा नं. २ भई हाल चितवन जिल्ला, रत्ननगर न.पा./गा.पा. वडा नं. १५ बस्ने रञ्जना न्यौपाने (ना.प्र.नं. ३५१०३१/१७४५, जि.प्र.का. चितवन, जारी मिति २०७०/०२/२३) ।
ख. पदमलाल बगालेको नाति, वीर प्रसाद बगालेको छोरा, चितवन जिल्ला, रत्ननगर गा.वि.स./न.पा. वडा नं. १५ भई हाल चितवन जिल्ला, रत्ननगर न.पा./गा.पा. वडा नं. १५ बस्ने प्रविन बगाले (ना.प्र.नं. ३५-०१-७२-०१४७७, जि.प्र.का. चितवन, जारी मिति २०७३/११/०२) ।
ग. पदमलाल बगालेको नाति, वीर प्रसाद बगालेको छोरा चितवन जिल्ला, पिठुवा गा.वि.स. वडा नं. ८ भई हाल चितवन जिल्ला, रत्ननगर न.पा./गा.पा. वडा नं. १५ बस्ने प्रकाश बगाले (ना.प्र.नं. २००५/०६२, जि.प्र.का. चितवन, जारी मिति २०६२/०७/२४) ।
घ. वीर प्रसाद बगालेको बुहारी, प्रकाश बगालेको पत्नी, चितवन जिल्ला, गुञ्जनगर गा.वि.स. वडा नं. ७ भई हाल चितवन जिल्ला, रत्नगनर न.पा./गा.पा. वडा नं. १५ बस्ने कल्पना पनेरु (ना.प्र.नं. ३५३०३१/३९६, जि.प्र.का. चितवन, जारी मिति २०६३/११/०२) ।
धितो सुरक्षणको विवरण : धितो जमानतकर्ता पदम कुमारी बगालेको नाममा मालपोत कार्यालय चितवनको लगतमा दर्ता श्रेष्ठा कायम रहेको चितवन जिल्ला, पिठुवा गा.वि.स./न.पा. वडा नं. ८ स्थित किता नं. ७८८ को क्षेत्रफल क्रमशः ०-१-० (विगाहा) भएको जग्गा, सो जग्गामा बनेको घर तथा सो घरजग्गाले चर्चेको सम्पूर्ण लिगलगापात समेत ।

२. ऋणीको नाम : पशुपति भट्टको नाति, भवानी प्रसाद भट्टको छोरा, चितवन जिल्ला, पिठुवा न.पा./गा.वि.स. वडा नं. २ भई हाल रत्नगनर न.पा. वडा नं. १६ बस्ने **लेखनाथ भट्ट** (ना.प्र.नं. १८४१/०६१, जि.प्र.का. चितवन, जारी मिति २०६१/१२/२८) ।

व्यक्तिगत जमानतकर्ता : भवानी प्रसाद भट्टको बुहारी, लेखनाथ भट्टको पत्नी, चितवन जिल्ला, रत्ननगर न.पा./गा.वि.स. वडा नं. १६ भई हाल रत्ननगर न.पा. वडा नं. १६ बस्ने **सविता सिलवाल भट्ट** (ना.प्र.नं. ३५-०१-७७-०१४२५, जि.प्र.का. चितवन, जारी मिति २०७७/०६/१३) ।

धितो सुरक्षणको विवरण : ऋणी तथा धितो जमानतकर्ता लेखनाथ भट्टको नाममा मालपोत कार्यालय चितवनको लगतमा दर्ता श्रेष्ठा कायम रहेको चितवन जिल्ला, पिठुवा गा.वि.स./न.पा. वडा नं. २, नक्सा सिट नं. २ क स्थित किता नं. १७०४, १७०५ र १७०७ को क्षेत्रफल क्रमशः ८२४.८९, ८२.०० र १०८.०० (ब.मि.)

शाखा कार्यालय : कठुवा, सुनसरी

१. ऋणीको नाम : बधु साह तेलीको नाति, रवि साह तेलीको छोरा, सुनसरी जिल्ला, बकलौरी गा.वि.स./गा.पा. वडा नं. ७ भई हाल रामधुनी उ.म.न.पा. वडा नं. ३ बस्ने **ललित साहु तेली** (ना.प्र.नं. १७४९८/१९४९८, जि.प्र.का. सुनसरी, जारी मिति २०४०/०३/३१) ।

व्यक्तिगत जमानतकर्ताहरू :

क. रवि साह तेलीको बुहारी, रामचन्द्र साह तेलीको छोरी, ललित साहु तेलीको पत्नी, सुनसरी जिल्ला, बकलौरी गा.वि.स./गा.पा. वडा नं. ७ भई हाल रामधुनी उ.म.न.पा. वडा नं. ३ बस्ने **चिना देवी साह** (ना.प्र.नं. ०६३०१८/२४१७, जि.प्र.का. सुनसरी, जारी मिति २०६३/१०/१८) ।

ख. रवि साह तेलीको नाति, ललित साहु तेलीको छोरा, सुनसरी जिल्ला, बकलौरी गा.वि.स./गा.पा. वडा नं. ७ भई हाल रामधुनी उ.म.न.पा. वडा नं. ३ बस्ने **गोपाल साहु** (ना.प्र.नं. ०६-०१-७१-०-४८२०, जि.प्र.का. सुनसरी, जारी मिति २०७१/०५/०९) ।

धितो सुरक्षणको विवरण : ऋणी तथा धितो जमानतकर्ता ललित साहु तेलीको नाममा मालपोत कार्यालय सुनसरीको लगतमा दर्ता श्रेष्ठा कायम रहेको सुनसरी जिल्ला, भादगाउँ मितुवारी गा.वि.स./न.पा. वडा नं. ५, नक्सा सिट नं. ५ ग स्थित किता नं. ३८१ को क्षेत्रफल ०-१-३५ (विगाहा) भएको जग्गा, सो जग्गामा बनेको घर तथा सो घरजग्गाले चर्चेको सम्पूर्ण लिगलगापात समेत ।

२. ऋणीको नाम : प्राइभेट फर्म रजिष्ट्रेशन ऐन/अघ्यादेश, २०१४ बमोजिम नेपाल सरकार, उद्योग मन्त्रालय, धरेलु तथा साना उद्योग विभाग, धरेलु तथा साना उद्योग कार्यालय, सुनसरीमा दर्ता नं. १६८४/०६८/०६९, मिति २०६८/११/०४ अन्तर्गत रजिष्टर्ड/दर्ता भएको आन्तरिक राजश्व कार्यालय धरान, पान नं. ६००२८९४७८ भएको सुनसरी जिल्ला, सिगिया गा.वि.स./गा.पा. वडा नं. ३ स्थित **ललित खरिद विक्री केन्द्र** ।

प्रोप्राइटर तथा धितो जमानतकर्ता : बधु साह तेलीको नाति, रवि साह तेलीको छोरा, सुनसरी जिल्ला, बकलौरी गा.वि.स./गा.पा. वडा नं. ७ भई हाल रामधुनी उ.म.न.पा. वडा नं. ३ बस्ने **ललित साहु तेली** (ना.प्र.नं. १७४९८/१९४९८, जि.प्र.का. सुनसरी, जारी मिति २०५०/०३/३१) ।

व्यक्तिगत तथा धितो जमानतकर्ता : रवि साह तेलीको बुहारी, रामचन्द्र साह तेलीको छोरी, ललित साहु तेलीको पत्नी, सुनसरी जिल्ला, बकलौरी गा.वि.स./गा.पा. वडा नं. ७ भई हाल रामधुनी उ.म.न.पा. वडा नं. ७ भई हाल रामधुनी उ.म.न.पा. वडा नं. ३ बस्ने **चिना देवी साह** (ना.प्र.नं. ०६३०१८/२४१७, जि.प्र.का. सुनसरी, जारी मिति २०६३/१०/१८) ।

व्यक्तिगत जमानतकर्ता : रवि साह तेलीको नाति, ललित साहु तेलीको छोरा, सुनसरी जिल्ला, बकलौरी गा.वि.स./गा.पा. वडा नं. ७ भई हाल रामधुनी उ.म.न.पा. वडा नं. ३ बस्ने **गोपाल साहु** (ना.प्र.नं. ०६-०१-७१-०-४८२०, जि.प्र.का. सुनसरी, जारी मिति २०७१/०५/०९) ।

धितो सुरक्षणको विवरण :

१. धितो जमानतकता ललित साहु तेलीको नाममा मालपोत कार्यालय सुनसरीको लगतमा दर्ता श्रेष्ठा कायम रहेको सुनसरी जिल्ला, बकलौरी गा.वि.स./न.पा. वडा नं. ८ स्थित किता नं. २२३, ८३४, ८३५, १०७८ र २२० को क्षेत्रफल क्रमशः ०-२-७, ०-२-०, ०-२-१०, ०-०-११ र ०-०-१९ (विगाहा) भएको जग्गा, सो जग्गामा बनेको घर तथा सो घरजग्गाले चर्चेको सम्पूर्ण लिगलगापात समेत ।

२. धितो जमानतकता चिना देवी तेलीको नाममा मालपोत कार्यालय सुनसरीको लगतमा दर्ता श्रेष्ठा कायम रहेको सुनसरी जिल्ला, बकलौरी गा.वि.स./न.पा. वडा नं. ७ स्थित किता नं. ३८ र ३९ को क्षेत्रफल क्रमशः ०-३-१४, ०-६-११/२ (विगाहा) भएको जग्गा, सो जग्गामा बनेको घर तथा सो घरजग्गाले चर्चेको सम्पूर्ण लिगलगापात समेत ।

३. बैंकको नाममा हाईपोथिकेशन अन्तर्गत धितो सुरक्षण स्वरुप लेखिदिएको ऋणीको सम्पूर्ण स्टकमा रहेका मौज्दातहरू ।

नोट : ऋणी बाहेकका व्यक्तिहरूको नाम ऋणी तथा जमानतकर्तालाई चिनाउने प्रयोजनका लागि मात्र राखिएको हो । जमानतकर्ताको हकमा जानकारीको लागि मात्र यो सूचना प्रकाशित गरिएको हो ।

ऋणी तथा जमानतकर्ताको विवरण
शाखा कार्यालय : दुल्ले, तनहुँ
१. ऋणीको नाम : कम्पनी ऐन, २०६३ बमोजिम, नेपाल सरकार, उद्योग, वाणिज्य तथा आपूर्ति मन्त्रालय, कम्पनि रजिष्ट्रारको कार्यालय त्रिपुरेश्वर, काठमाडौँमा दर्ता नं. २४०१८८/०७७/०७८, मिति २०७७/०४/२५ मा अन्तर्गत रजिष्टर्ड/दर्ता भएको आन्तरिक राजश्व कार्यालय दमौली, पान नं. ६०९७७९१८१ भएको तनहुँ जिल्ला, बन्दिपुर गा.पा. वडा नं. ४ स्थित धुवाँकोट दाजु भाई इन्टरप्राइजेज प्रा.लि. ।
संचालक तथा धितो जमानतकर्ताहरू :
क. पदम/पथ राज पाठकको नाति, अग्न राज पाठकको छोरा, गोरखा जिल्ला, धुवाकोट गा.वि.स. वडा नं. १ भई हाल गोरखा न.पा. वडा नं. ८ बस्ने निशान पाठक (ना.प्र.नं. ३७८६६, जि.प्र.का. गोरखा, जारी मिति २०५०/०४/२०) ।
ख. कृष्णराज कडेलको नाति, काशीराम कडेलको छोरा, गोरखा जिल्ला, धुवाकोट गा.वि.स. वडा नं. १ भई हाल पालुङ्टार न.पा. वडा नं. ८ बस्ने रमेश प्रसाद कडेल (ना.प्र.नं. १२३२४६, जि.प्र.का. गोरखा, जारी मिति २०६१/०५/३०) ।
ग. बम बहादुर खनालको नाति, नर बहादुर खनालको छोरा, गोरखा जिल्ला, धुवाकोट गा.वि.स. वडा नं. १ भई हाल तनहुँ जिल्ला, आबुखैरेनी गा.पा. वडा नं. १ बस्ने प्रकाश खनाल (ना.प्र.नं. ४४३०२०/३७, जि.प्र.का. गोरखा, जारी मिति २०६३/११/१०) ।
व्यक्तिगत तथा धितो जमानतकर्ताहरू :
क. श्रीनन्द कडेलको नाति, कृष्णराज कडेलको छोरा, गोरखा जिल्ला, धुवाकोट गा.वि.स. वडा नं. १ भई हाल पालुङ्टार न.पा. वडा नं. ८ बस्ने काशीराम कडेल (ना.प्र.नं. १०६२१, जि.प्र.का. गोरखा, जारी मिति २०४३/०९/२८) ।
ख. पडके खनालको नाति, बम बहादुर खनालको छोरा, गोरखा जिल्ला, धुवाकोट गा.वि.स. वडा नं. १ भई हाल पालुङ्टार न.पा. वडा नं. ८ बस्ने नर बहादुर खनाल (ना.प्र.नं. २००४१, जि.प्र.का. गोरखा, जारी मिति २०४५/०७/१६) ।
धितो सुरक्षणको विवरण :
१. धितो जमानतकर्ता काशीराम कडेलको नाममा मालपोत कार्यालय गोरखाको लगतमा दर्ता श्रेष्ठा कायम रहेको गोरखा जिल्ला, धुवाँकोट न.पा./गा.पा. वडा नं. १ स्थित कि.नं. १०६२ र १२६५ को क्षेत्रफल क्रमशः १-२-१-० र २-८-२-० (रोपनी) भएको घर जग्गा, सो जग्गामा बनेको घर तथा सो घरजग्गाले चर्चेको सम्पूर्ण लिगलगापात समेत ।
२. धितो जमानतकर्ता नरबहादुर खनालको नाममा मालपोत कार्यालय गोरखाको लगतमा दर्ता श्रेष्ठा कायम रहेको गोरखा जिल्ला, धुवाँकोट न.पा./गा.पा. वडा नं. १ स्थित कि.नं. १७७ को क्षेत्रफल १३-३-२-१ (रोपनी) भएको घर जग्गा, सो जग्गामा बनेको घर तथा सो घरजग्गाले चर्चेको सम्पूर्ण लिगलगापात समेत ।
३. धितो जमानतकर्ता निशान पाठकको नाममा मालपोत कार्यालय गोरखाको लगतमा दर्ता श्रेष्ठा कायम रहेको गोरखा जिल्ला, राप्तीस्वारा न.पा./गा.पा. वडा नं. ८ स्थित कि.नं. ११०१ र १०९५ को क्षेत्रफल क्रमशः ०-९-२-० र ०-२-३-१ (रोपनी) भएको घर जग्गा, सो जग्गामा बनेको घर तथा सो घरजग्गाले चर्चेको सम्पूर्ण लिगलगापात समेत ।
४. धितो जमानतकर्ता निशान पाठक, रमेश प्रसाद कँडेल र प्रकाश खनालको संयुक्त नाममा मालपोत कार्यालय गोरखाको लगतमा दर्ता श्रेष्ठा कायम रहेको गोरखा जिल्ला, थ्याली न.पा./गा.पा. वडा नं. ८ स्थित कि.नं. १७९९, १७१६ र १७१५ को क्षेत्रफल क्रमशः ०-८-३-२, ०-९-२-०, ०-९-२-० (रोपनी) भएको घर जग्गा, सो जग्गामा बनेको घर तथा सो घरजग्गाले चर्चेको सम्पूर्ण लिगलगापात समेत ।
५. यस बैंकको नाममा दर्ता कायम रही ऋणी धुवाँकोट दाजु भाई इन्टरप्राइजेज प्रा.लि. को जनिएको मोडेल Mahindra Bolero Camper DC 4 WD P/S, च्यासिस नं. MA1RU4TBKL3E91575 इन्जिन नं. TBL4C75858 भएको सवारी दर्ता नं. प्रदेश ३ ०१ २३ च ९०७१ को भाडा/निजी सवारी साधन थान १ ।
६. बैंकको नाममा हाईपोथिकेशन अन्तर्गत धितो सुरक्षण स्वरुप लेखिदिएको ऋणीको सम्पूर्ण स्टकमा रहेका मौज्दातहरू ।

२. ऋणीको नाम : बम बहादुर खनालको नाति, नर बहादुर खनालको छोरा, गोरखा जिल्ला, धुवाकोट गा.वि.स. वडा नं. १ भई हाल तनहुँ जिल्ला, आबुखैरेनी गा.पा. वडा नं. १ बस्ने प्रकाश खनाल (ना.प्र.नं. ४४३०२०/३७, जि.प्र.का. गोरखा, जारी मिति २०६३/११/१०) ।
व्यक्तिगत जमानतकर्ताहरू :
क. पडके खनालको नाति, बम बहादुर खनालको छोरा, गोरखा जिल्ला, धुवाकोट गा.वि.स. वडा नं. १ भई हाल पालुङ्टार न.पा. वडा नं. ८ बस्ने नर बहादुर खनाल (ना.प्र.नं. २००४१, जि.प्र.का. गोरखा, जारी मिति २०४५/०७/१६) ।
ख. नर बहादुर खनालको बुहारी, प्रकाश खनालको पत्नी, तनहुँ जिल्ला, आँबुखैरेनी गा.पा. वडा नं. ५ भई हाल आँबुखैरेनी गा.पा. वडा नं. १ बस्ने सरस्वती थापा (ना.प्र.नं. ४३९०२९/१२१३७१, जि.प्र.का. तनहुँ, जारी मिति २०६६/०९/२७) ।
धितो सुरक्षणको विवरण : ऋणी तथा धितो जमानतकर्ता प्रकाश खनालको नाममा मालपोत कार्यालय तनहुँको लगतमा दर्ता श्रेष्ठा कायम रहेको तनहुँ जिल्ला, सत्रसय आँबु गा.वि.स./न.पा. वडा नं. १, नक्सा सिट नं. १ क स्थित किता नं. २२६२ को क्षेत्रफल ०-४-३-३ (रोपनी) भएको जग्गा, सो जग्गामा बनेको घर तथा सो घरजग्गाले चर्चेको सम्पूर्ण लिगलगापात समेत ।
३. ऋणीको नाम : औद्योगिक व्यवसाय/अघ्यादेश ऐन, २०७६ को दफा ३ बमोजिम, कालिका नगरपालिकाको कार्यालय चितवनमा दर्ता नं. ३४, मिति २०७६/०५/२७ अन्तर्गत रजिष्टर्ड/दर्ता भएको आन्तरिक राजश्व कार्यालय भरतपुर, पान नं. ६११९६२७१९ भएको चितवन जिल्ला, कालिका न.पा. वडा नं. ६ स्थित भिजन कन्ट्रक्सन एण्ड सप्लायर्स ।
प्रोप्राइटर तथा व्यक्तिगत जमानतकर्ता : अन्नराज पाठकको नाति, निशान पाठकको छोरा, गोरखा जिल्ला, पालुङ्टार न.पा वडा नं. ८ भई हाल गोरखा न.पा. वडा नं. ८ बस्ने भिजन पाठक (ना.प्र.नं. ४४-०१-७४-०-४९६९, जि.प्र.का. गोरखा, जारी मिति २०७४/०६/२३) ।
व्यक्तिगत तथा धितो जमानतकर्ता : चिरन्जीवी पाठकको नाति, पदम/पथ राज पाठकको छोरा, गोरखा जिल्ला, धुवाकोट गा.वि.स. वडा नं. १ भई हाल पालुङ्टार न.पा. वडा नं. ८ बस्ने अन्नराज पाठक (ना.प्र.नं. १७७७७, जि.प्र.का. गोरखा, जारी मिति २०४४/०९/२१) ।
व्यक्तिगत जमानतकर्ताहरू :
क. पदम/पथ राज पाठकको नाति, अग्न राज पाठकको छोरा, गोरखा जिल्ला, धुवाकोट गा.वि.स. वडा नं. १ भई हाल गोरखा न.पा. वडा नं. ८ बस्ने निशान पाठक (ना.प्र.नं. ३७८६६, जि.प्र.का. गोरखा, जारी मिति २०५०/०४/२०) ।
ख. अग्नराज पाठकको बुहारी, निशान पाठकको पत्नी, गोरखा जिल्ला, धुवाँकोट गा.वि.स. वडा नं. १ भई हाल गोरखा न.पा. वडा नं. ८ बस्ने पार्वती देवी पाठक (ना.प्र.नं. ७०३३६, जि.प्र.का. गोरखा, जारी मिति २०४६/०१/०८) ।
ग. अग्नराज पाठकको नाति, निशान पाठकको छोरा, गोरखा जिल्ला, पालुङ्टार न.पा. वडा नं. ८ भई हाल गोरखा न.पा. वडा नं. ८ बस्ने रिजन पाठक (ना.प्र.नं. ४४-०१-७३-०१६०२, जि.प्र.का. गोरखा, जारी मिति २०७३/०२/१७) ।
धितो सुरक्षणको विवरण :
१. धितो जमानतकर्ता अन्नराज पाठकको नाममा मालपोत कार्यालय गोरखाको लगतमा दर्ता श्रेष्ठा कायम रहेको गोरखा जिल्ला, धुवाकोट न.पा./गा.पा. वडा नं. १ स्थित कि.नं. १२९ को क्षेत्रफल ९-१५-३-० (रोपनी) भएको जग्गा, सो जग्गामा बनेको घर तथा सो घरजग्गाले चर्चेको सम्पूर्ण लिगलगापात समेत ।
२. बैंकको नाममा हाईपोथिकेशन अन्तर्गत धितो सुरक्षण स्वरुप लेखिदिएको ऋणीको सम्पूर्ण स्टकमा रहेका मौज्दातहरू ।
४. ऋणीको नाम : पदम/पथ राज पाठकको नाति, अग्न राज पाठकको छोरा, गोरखा जिल्ला, धुवाकोट गा.वि.स. वडा नं. १ भई हाल गोरखा न.पा. वडा नं. ८ बस्ने निशान पाठक (ना.प्र.नं. ३७८६६, जि.प्र.का. गोरखा, जारी मिति २०५०/०४/२०) ।
व्यक्तिगत जमानतकर्ता : अन्नराज पाठकको बुहारी, निशान पाठकको पत्नी, गोरखा जिल्ला, धुवाँकोट गा.वि.स. वडा नं. १ भई हाल गोरखा न.पा. वडा नं. ८ बस्ने पार्वती देवी पाठक (ना.प्र.नं. ७०३३६, जि.प्र.का. गोरखा, जारी मिति २०४६/०१/०८) ।
धितो सुरक्षणको विवरण : ऋणी तथा धितो जमानतकर्ता निशान पाठकको नाममा मालपोत कार्यालय गोरखा को लगतमा दर्ता श्रेष्ठा कायम रहेको गोरखा जिल्ला, रानीस्वारा गा.वि.स. वडा नं. २ स्थित किता नं. ४०८, ४११, २८८ र ४०१ को क्षेत्रफल क्रमशः ०-०-१-२, ०-१-०-१, ०-३-०-२ र ०-०-३-० (रोपनी) भएको जग्गा, सो जग्गामा बनेको घर तथा सो घरजग्गाले चर्चेको सम्पूर्ण लिगलगापात समेत ।

ऋणी तथा जमानतकर्ताको विवरण
शाखा कार्यालय : नारायणगढ, चितवन
ऋणीको नाम : साफेदारी ऐन, २०२० बमोजिम प्रदेश सरकार, उद्योग, पर्यटन, वन तथा वातावरण मन्त्रालय, उद्योग वाणिज्य तथा उपभोक्ता हित संरक्षण निर्देशनालय, धरेलु तथा साना उद्योग कार्यालय प्रदेश नं. ३, चितवन नेपालमा दर्ता नं. ३०/०७२/०७३ मिति २०७३/०३/०५ मा रजिष्टर्ड/दर्ता भएको आन्तरिक राजश्व कार्यालय भरतपुर, चितवन पान नं. ६०४७८३५८३ भएको चितवन जिल्ला, भरतपुर म.न.पा./न.पा. वडा नं. १० स्थित श्री डिज मोटर्स ।
साफेदार तथा व्यक्तिगत जमानतकर्ताहरू :
क. जगन्नाथ चापागाईंको नाति, राम प्रसाद चापागाईंको छोरा, चितवन जिल्ला, भरतपुर न.पा. वडा नं. १० भई हाल भरतपुर म.न.पा. वडा नं. २ बस्ने दीन बन्धु चापागाई (ना.प्र.नं. १०१८४/०४२, जि.प्र.का. चितवन, जारी मिति २०५२/०५/०२) ।
ख. टिकाराम भण्डारीको नाति, हरी प्रसाद भण्डारीको छोरा, चितवन जिल्ला, दिव्यनगर गा.वि.स. वडा नं. ७ भई हाल भरतपुर म.न.पा. वडा नं. २ बस्ने रोहन भण्डारी (ना.प्र.नं. ३५-०१-७०-०१५४५, जि.प्र.का. चितवन, जारी मिति २०७०/१०/१९) ।
व्यक्तिगत तथा धितो जमानतकर्ताहरू :
क. देवि प्रसाद उपाध्यायको नाति, जगन्नाथ चापागाईंको छोरा, चितवन जिल्ला, भरतपुर न.पा. वडा नं. १० भई हाल भरतपुर म.न.पा. वडा नं. २ बस्ने राम प्रसाद चापागाई (ना.प्र.नं. १०१, जि.प्र.का. चितवन, जारी मिति २०२७/०९/२६) ।
ख. जगन्नाथ चापागाईंको बुहारी, राम प्रसाद चापागाईंको पत्नी, चितवन जिल्ला, गितानगर गा.वि.स. वडा नं. १ भई हाल भरतपुर म.न.पा. वडा नं. २ बस्ने मिना नेपाली (चापागाई) (ना.प्र.नं. ४३२१, जि.प्र.का. चितवन, जारी मिति २०४०/०९/०७) ।
ग. सत्य प्रसाद सुवेदीको नातिनी, जगन्नाथ सुवेदीको छोरी, दीन बन्धु चापागाईंको पत्नि, चितवन जिल्ला, भरतपुर न.पा. वडा नं. ४ भई हाल भरतपुर म.न.पा. वडा नं. २ (साविक वडा नं १०) बस्ने विनिता सुवेदी (ना.प्र.नं. २५८९/०४४, जि.प्र.का. चितवन, जारी मिति २०४५/०५/०२) ।
व्यक्तिगत जमानतकर्ता : जय भद्र भण्डारीको नाति, टिकाराम भण्डारीको छोरा, चितवन जिल्ला, दिव्यनगर गा.वि.स. वडा नं. ७ भई हाल भरतपुर म.न.पा. वडा नं. २ बस्ने हरि प्रसाद भण्डारी (ना.प्र.नं. २७८९, जि.प्र.का. चितवन, जारी मिति २०४०/०४/२३) ।
धितो सुरक्षणको विवरण :
१. धितो जमानतकर्ता राम प्रसाद चापागाईंको नाममा मालपोत कार्यालय चितवनको लगतमा दर्ता श्रेष्ठा कायम रहेको चितवन जिल्ला, भरतपुर न.पा. वडा नं. ९, नक्सा सिट नं. ९ ख स्थित किता नं. ५१३ र २४९ को क्षेत्रफल क्रमशः ९०५.८२ र ७४४.९८ (ब.मि.) भएको जग्गा, सो जग्गामा बनेको घर तथा सो घरजग्गाले चर्चेको सम्पूर्ण लिगलगापात समेत ।
२. धितो जमानतकर्ता मिना नेपाली (चापागाई) को नाममा मालपोत कार्यालय चितवनको लगतमा दर्ता श्रेष्ठा कायम रहेको चितवन जिल्ला, भरतपुर गा

धार्मिक पर्यटनको धरोहर आशापुरी महादेव

डा. माधव अधिकारी

चारैतिर पहाडले घेरिएको आशापुरी महादेव मन्दिर स्थल प्राकृतिक दृष्टिले अति रमणीय छ । मन्दिरको अग्रभाग दक्षिणतर्फ फर्किएको छ । मन्दिरभित्र विराजमान आशापुरी महादेवको शिवलिङ्ग सानो कालो पत्थरको छ, जुन अति सुन्दर देखिन्छ । शिवलिङ्गवरीपरि बेरिएको तामाको नागको आभूषणले मूर्तिलाई थप आकर्षित बनाएको छ । मुख्य मन्दिर वरिपरि गणेशलगायत विभिन्न देवीदेवताका मूर्ति प्रतिष्ठापन गरिएको छ । मन्दिरको ठीक अगाडि उत्तरतर्फ पञ्चमुखी धारा छन्, जुन धारामा चौबीसै घण्टा कलकल ध्वनिमा पानी बग्ने गर्छ । मन्दिरको प्रसिद्धि र भक्तजनको ओहोरिोसँगै आशापुरी क्षेत्रमा भौतिक पूर्वाधारको समेत विस्तारै विकास हुन थालेको पाइन्छ ।

आशापुरी महादेवको वास्तविक नाम आशापुरेश्वर महादेव हो । आशापुरेश्वरबाट अपभ्रंश भई आशापुरी हुन गएको इतिहास तथा संस्कृतिविद्हरू बताउँछन् । विशेष गरी मनले चिताएको इच्छा, आकांक्षा पूरा गर्ने महादेव भएकाले यसको नाम आशापुरेश्वर महादेव राखिएको किंवदन्ती छ । आशापुरेश्वरमा विशेष गरी सन्तान र सुख आदि प्राप्तिका लागि पूजा-आराधना गर्ने बताइन्छ । आशापुरी महादेव धार्मिक तथा सांस्कृतिक दृष्टिले बढी नै महत्त्व भएको पाइन्छ । यी महादेव लिच्छविकालीन हुन्, जुन शिव पुराणमा वर्णित चौसठ्ठी शिवलिङ्गमध्ये एक हो । भक्तपुर र काभ्रेको संगममा पर्ने आशापुरी महादेव दर्शन गरे मनको इच्छा पूरा हुने जनविश्वास छ । यो मन्दिर भक्तपुर-काभ्रेको संगममा डोलेश्वरबाट ६ कि.मि.को दूरी, साँगा महादेवबाट ५ कि.मि.को दूरी र पनौती नगरपालिका ३ नं. वडामा भएको महादेवबाट ४ कि.मि.को दूरीमा पर्छ । त्रिवेणीको संगम नैचाल खोला, काँक्रेबारी खोला र पनौती १ नं. वडा कुवाडोलबाट आउने खोलाको त्रिवेणीमा अवस्थित छ ।

आशापुरी महादेवको स्थापनाबारे त्यहाँका जानकारहरूका अनुसार, परापूर्वकालमा सुवर्ण नाम गरेको ऋषिले हिमालय पर्वतमा तपस्या गर्दा महादेव प्रसन्न भई प्रत्यक्ष दर्शन दिएर एक इच्छा छ भनी सुवर्ण नामका ऋषिलाई सोधेका र ऋषिले पाएको प्राथमिचत गरी हे भगवान्, मलाई यो पापबाट मुक्त गराइदिनु भनी भन्नुभएको र महादेवले तिमिले यति तपस्या गरेर पुग्दैन, म तिमिलाई एउटा सुकेको मयलको लौरो दिन्छु, तिमिले यो लौरो टेक्दै जाँदा जुन-जुन स्थानमा बास बस्छौ, त्यो ठाउँमा लौरो गाड्दै जानु, जुन ठाउँमा बास बसेर लौरो गाड्दा लौरोमा मुना पलाउँछ, तब मात्र तिमिले चिताएको पूरा हुनेछ र आशा पूर्ण हुन्छ भनी दिएको मयलको लौरो विभिन्न ठाउँमा गाड्दै ऋषिमुनि यस स्थानमा आई बास बसेका र सो लौरो बिहान स्नान गरेर आउँदा मुना पलाएको देखेर खुसी भई आशापूर्ण भएको किंवदन्ती पाइन्छ । सो लौरो गाडेको ठाउँमा खोस्रेर हेर्दा शिवलिङ्ग फेला परेकाले आशापुरेश्वर महादेव नाम रहन गएको भन्ने भनाइ छ । त्यस बेलादेखि सो मन्दिरमा भक्तजनहरू आशा लिएर आउने र सो आशा पूरा भएको किंवदन्ती छ । विशेष गरी यहाँ लामे मेलाामा पौष मसान्तमा मादी बाल्ने /बत्ती बाल्ने, पितृ उद्धार तथा भाकल पूजा गर्ने र कार्तिक पूर्णिमा, शिवरात्री, माघ महिना तथा श्रावण महिनामा विशेष गरी सोमबार र शनिवार भक्तजनहरूको घुइँचो लाग्ने गरेको छ । भक्तपुर जिल्लामा कैयौँ मठमन्दिर छन्, सो मठमन्दिरमध्ये मुख्यमुख्य मन्दिरको सर्किट बनाई पर्यटन विकासका कार्य गर्न आवश्यक छ ।

समृद्ध नगर तथा गाउँको रेखा कोरी देशको भविष्य निर्माण गर्ने आशा एवं भरोशाला केन्द्रबिन्दु युवा जनशक्तिको विदेश पलायन रोक्दै स्वदेश एवं जन्मभूमिमा नै उद्यमशीलता र रोजगारीको अवसर सिर्जना गर्नु पहिलो आवश्यकता भएको छ । नेपालको प्राकृतिक भू-धरातल वातावरण एवं सांस्कृतिक जनजीवनका विशेषताहरूको आधारमा सूचना र प्रविधिको अधिकतम उपयोगका साथ सामाजिक सेवामूलक व्यवसायमा जोड दिँदै पर्यटनलाई नयाँ आयामका साथ कृषिपछिको मुख्य व्यवसायका रूपमा धार्मिक पर्यटन व्यवसायको विकास गर्नु यस क्षेत्रको आवश्यकता हो ।

हुन त भक्तपुर जिल्लाभित्रका स्थानीय निकायहरूले पर्यटन प्रवर्द्धन गर्ने उद्देश्यले विभिन्न महोत्सव तथा कार्यक्रमहरू नारेको भन्ने होइन । सोले मात्र आशातीत उपलब्धि प्राप्त हुन सकेको छैन । सोका लागि समय सान्दर्भिक महोत्सव तथा कार्यक्रम गर्न आवश्यक छ । यस क्षेत्रका लागि डोलेश्वर महादेव, आशापुरी महादेव र साँगाको महादेव मन्दिरको एकीकृत पर्यटकीय व्यवस्थापन गर्नु अति आवश्यक छ । योजनाको अभावले गर्दा घनतत्र अवस्थामा छरिएर रहेका सम्भावित पर्यटकीय आकर्षणहरूको महत्त्वलाई पहिचान गर्न, त्यस्ता आकर्षण स्थललाई पर्यटन संस्थाको सर्किटका रूपमा विकास गर्न र पर्यटनसम्बन्धी सेवासुविधालाई पनि प्रभावकारी बनाउन सकिएको स्थिति पाइँदैन । त्यस्तै साँगाबाट आशापुरी महादेवको मन्दिरसम्म जाने बाटो अव्यवस्थित हुँदा पर्यटनमा प्रत्यक्ष असर पुगेको देखिन्छ । यहाँ भएका होटल, लजको आवश्यक व्यवस्थापनको कमीले गर्दा तीर्थयात्रीहरूमाथि परेका छन् । साथै, मन्दिरको पूर्वतर्फ सञ्चालन भइरहेको हुंगा खानीले मन्दिर परिसर तथा प्राकृतिक सौन्दर्यमा दूलो असर पुर्‍याएको छ । यसबारे स्थानीय सरकार बेलेमा सचेत हुन आवश्यक छ । यस क्षेत्रको समग्र आसानीमा धार्मिक पर्यटन व्यवस्थालाई पनि एक दिगो स्रोत सिर्जना गर्न र अन्तरपालिका क्षेत्रको विकासमा सन्तुलन कायम गर्नमा समेत धार्मिक पर्यटन एउटा महत्त्वपूर्ण माध्यम हुन सक्छ । स्थानीय सरकारको समन्वयमा आशापुरी महादेव क्षेत्रमा रहेका होटल व्यवसायी, यातायात व्यवसायी, सरोकारवाला उद्योग वाणिज्य संघ र निजी क्षेत्रको समेत संलग्नतामा आ-आपना तवरका कार्यक्रम एकीकृत गरी स्थानीय पर्यटन विकास र व्यवस्थापनमा महत्त्वपूर्ण भूमिका निर्वाह गर्नु आवश्यक देखिन्छ । पालिकासले स्थानीय समुदायको सहभागितालाई प्रोत्साहित गर्दै ऐतिहासिक, पुरातात्विक तथा धार्मिक महत्त्वका सम्पत्तिको संरक्षण, परम्परागत वास्तुकला, मन्दिर र स्थानीय समाजका सांस्कृतिक सम्पदाहरूको संरक्षणसम्बन्धी कार्य जेनेशन प्रकारले गर्दै आइरहेको अवस्थामा ठोस कार्यक्रमका साथ अगाडि बढ्नु आवश्यक देखिन्छ ।

प्राकृतिक, ऐतिहासिक, धार्मिक, सांस्कृतिक तथा साहसिक दृष्टिकोणले विश्वकै प्रमुख देशहरूमध्ये नेपाल पनि पर्छ । नयाँ पर्यटकीय स्थल, गन्तव्य पर्यटकलाई आकर्षण गरिने तत्त्वहरूको विकास गरी धार्मिक पर्यटन उद्योगलाई राष्ट्रिय अर्थतन्त्रको एक प्रमुख आधारका रूपमा विकास गर्नुपर्ने आवश्यकता रहेको छ । पर्यटनको माध्यमबाट काम वा रोजगारी सिर्जना गरी अवसर जुटाई गरिबी न्यूनीकरण गर्दै यस आशापरी महादेव क्षेत्रभित्रदेखि देशभरिका जनताको जीवनस्तरमा सुधार ल्याउन आवश्यक छ । धार्मिक पर्यटन आगमनमा वृद्धि हुने सम्भावना प्रचुर रहेकाले पर्यटन प्रवर्द्धनबाट समृद्धिको आसमा आशापुरी भएकाले विद्यमान नीति, कानुन र प्रक्रियानुरूप धार्मिक पर्यटनलाई एक उद्योगका रूपमा विकास गरिनु समयको माग तथा आवश्यकता हो ।

जनताले बनाउने र सरकारले चलाउने

विगतमा नेपालले पर्यटन दशक (२०७०-२०८०) घोषणा गरेर चमत्कारिक उपलब्धि हासिल गर्ने लक्ष्य राखेका भए तापनि उक्त समयावधिमा पर्यटन उद्योगले देशको राजनीतिक र आर्थिक अवस्थाका कारण कुनै पनि उल्लेख्य काम गरेको उदाहरण छैन । गत वर्ष माचँमा पोखरालाई नेपालको आधिकारिक पर्यटन राजधानी घोषणा गरेर तत्कालीन प्रधानमन्त्री पुष्पकमल दाहालले पोखरालाई एउटा अविस्मरणीय गुन भने लगाएकै हुन् । पोखराको फेवातालको उत्तरी तटमा एक भव्य समारोहबीच भएको कार्यक्रमले पोखरालाई एक अन्तर्राष्ट्रिय गन्तव्यहरूमध्येको विशेष गन्तव्यका रूपमा स्थापित गरेको छ । पर्यटकीय पूर्वाधारहरूका साथै त्यहाँका अन्य पर्यटकीय आवश्यकताहरूको आपूर्ति पनि बढो तीव्रताका साथ हुँदै गरेको हामी अहिले पनि देखिरहेछौं । मुलुकको आर्थिक समुन्नतिको लागि पोखरा-पर्यटनको विकास अपरिहार्य रहेको भन्ने सन्दर्भ भाषण गर्न निगुण र लालायित प्रायःजसो सबै तहका पुराना वा नयाँ राजनीतिक हस्तीहरूको फट्फटे जिब्रोमा भुङ्गिएको पाइन्छ, जुन हामीले दिगैहुँदै सुन्दै आइरहेका छौं ।

पर्यटनसँग प्रत्यक्ष रूपमा आबद्ध उद्यमीहरूको अन्तरपीडा आफ्नै ठाउँमा छ । पर्यटन पूर्वाधारहरूको समयोचित आवश्यक भौतिक संरक्षण, संवर्द्धन र प्रवर्द्धनको मौखिक रूपमा जति नै जप गरिए तापनि नीतिगत रूपमा त्यसको केही कुनै प्रत्याभूति रहेको अवस्था शून्य छ । राष्ट्रिय ध्वजावाहक नेपाल वायुसेवा निगमको बाह्य र आन्तरिक उडान सेवाहरू जहाजको कमीले प्रभावित छन् । पटक-पटक जहाजहरू ग्राउन्डेड हुने अवस्थाले गर्दा निगमले अचौँको घाटा सहेर भए पनि आकाशभैरवको कृपाका भरमा आफ्नो अस्तित्व एवं गरिमालाई घट्न भने दिएको छैन । अब केही समयपछि 'लिज' मा जहाज ल्याउने चर्चा छ । यो भयो भने ने.वा.नि. पुनः तथ्रिनेछ भने विश्वास लिन सकिन्छ ।

केही दिनअघि अर्थात् ३१ डिसेम्बरका दिन नेपालका दुई आसलगादा संस्था नेपाल पर्यटन बोर्ड र नेपाल नागरिक उड्डयन प्राधिकरणले आ-आफ्नो स्थापनाकालको २८ औँ वार्षिकोत्सव बडो औपचारिक ढंगले मनाए । यी पर्यटनका 'एक्सलेरेटर' (गतिवर्द्धक) मानिने दुवै संस्था संकुचित रहै आत्मरतिमा रम्ने संस्थाका रूपमा चर्चित छन् । नागरिक उड्डयन प्राधिकरणमा भने त्यति रमभ्रम भएन नै, त्यहाँका महानिर्देशकको भूमिकामा सरकारले छानबिन चलाइरहेका कारण, तर ने.प.बो.मा सम्पूर्ण कर्मचारीहरू नेपालको इतिहास, भूगोल, जलवायु, प्रकृति, संस्कृति र लोकपरम्पराका सबै पाटासँग गाँसेर सम्बन्ध राख्ने विलक्षण विज्ञता भने भएका देशभक्त, कर्मठ र दूरदर्शी जनशक्तिका रूपमा चिनिन्छन् । तिनीहरूको कार्यक्षेत्र मुख्यतः पाँच क्षेत्रमा बाँडिएको हुन्छ– नेपालको अन्तर्राष्ट्रिय पर्यटन प्रवर्द्धन, नेपालको पर्यटन सम्पदाहरूको विश्वव्यापी बजारीकरण, ससाना पूर्वाधार विकास, पर्यटन सम्बद्ध विषयहरूमा अनुसन्धान र योजना एवं पर्यटन संघ-संस्थाहरूसँग साभेदारी । यी सबै चुनौतीपूर्ण कार्यहरू सम्पन्न गर्नका लागि बोर्डसँग वार्षिक भन्डै १ अर्ब ५९ करोड रूपैयाँ उपलब्ध हुन्छ । बोर्डले यो राम्र पर्यटक

पछिल्लो समयनेपालको बैँकिङक्षेत्र उल्लेखनीय रूपमा आकर्षक बन्दै गएको छ । विशेषतः युवापुस्ताका लागि बैँकिङ क्षेत्र प्रमुख रोजगारीको विकल्पका रूपमा स्थापित भएको छ । स्थिर रोजगारी, सामाजिक प्रतिष्ठा तथा करियर सम्भावनाका कारण शिक्षित युवाहरू बैँकिङ पेसातर्फ आकर्षित भइरहेका छन् । तर, अर्कातर्फ बैँकहरूले ती युवा कर्मचारीलाई दीर्घकालसम्म संस्थामा कायम राख्न नरहेको अवस्था विद्यमान छ ।

बढ्दो भ्रूमण्डलीकरण, कार्यसम्बन्धी बढ्दो दबाव, करियर विकासका सीमित अवसर तथा क्रमशः घट्दै गएको पैसाको क्रयशक्तिजस्ता कारणले कर्मचारीमा असन्तुष्टिको भावना विकास भएको पाइन्छ । परिणामस्वरूप, कर्मचारी विदेशी रोजगारीतर्फ पलायन हुने वा अन्य प्रतिस्पर्धी संस्थामा रोजगारी खोज्ने प्रवृत्तितर्फ उन्मुख भएका छन् । यस परिस्थितिले नेपालको बैँकिङ उद्योगमा कर्मचारी पलायनको दर उच्च हुँदै गएको स्पष्ट संकेत गर्छ । उच्च कर्मचारी पलायनका कारण संस्थागत ज्ञान संरक्षणमा समस्या, सेवा गुणस्तरमा गिरावट तथा मानव संसाधन व्यवस्थापनसम्बन्धी लागतमा वृद्धि हुने जोखिम रहन्छ । त्यसैले, बैँकिङ क्षेत्रका संस्थाले कर्मचारी स्थायित्वलाई केन्द्रमा राखी दीर्घकालीन तथा प्रभावकारी मानव संसाधन नीतिहरू अवलम्बन गर्नु अत्यावश्यक छ ।

नेपालको बैँकिङ क्षेत्र पछिल्ला वर्षहरूमा तीव्र परिवर्तनको चरणमा प्रवेश गरेको छ । डिजिटल बैँकिङको विस्तार, कडा निगमकीय प्रवधान, बढ्दो प्रतिस्पर्धा र ग्राहक अपेक्षाको तीव्र वृद्धिले बैँकहरूलाई निरन्तर दबावमा राखेको छ । बाहिरबाट हेर्दा बैँकिङ क्षेत्र प्राविधि, नाफा र विस्तारको कथाले भरिएको देखिए पनि यसभित्र एउटा कर्मचारीको स्थायित्व र टिकाइराख्ने चुनौती गहिरो र दीर्घकालीन समस्याको रूपमा लुकेको छ ।

बैँकिङजस्तो सेवा-आधारित क्षेत्रमा कर्मचारी नै संस्थाको मुख्य सम्पति हुन् । कर्मचारीको व्यवहार, दक्षता,

विचार

सेवा शुल्कबाट प्राप्त गर्छ । यो शुल्क पर्यटकहरूले त्रिभुवन अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थलबाट फर्कदा तिनै टुरिस्ट सर्भिस फी हो । एन प्रकारले पर्यटन बोर्ड आर्थिक रूपमा सक्षम छ । यसका अतिरिक्त पर्यटन बोर्डले बेला-बेला अन्तर्राष्ट्रिय संघ-संस्थासँग मिलेर संयुक्त रूपमा विशेष परियोजनाहरूमा साभेदारी पनि गर्छ । जस्तै– ने.प. बोर्ड र टिकटक, ने.प. बोर्ड र मित्रराष्ट्र चीन, ने.प.बोर्ड र आईबीबी बर्लिन आदि । नेपालमा पर्यटक आगमन र खर्चमा सुधार हुँदै गइरहेको अनुभव गर्न सकिएको छ । हालका तथ्यांकहरू हेर्दा पर्यटनले नेपालको कुल गार्हस्थ्य उत्पादनमा ५ प्रतिशत योगदान पुर्‍याइरहेको छ । भविष्यका लागि यस आँकडालाई बढाएर ७ प्रतिशत राखिएको बताइन्छ । पर्यटनबाट उत्पादन हुने रोजगारी संख्या पनि नेपालमा रहेका कुल रोजगारी संख्याको २.९ प्रतिशत छ । अहिलेको दशक (२०२३-३२) भित्र नेपालमा प्रत्यक्ष र अप्रत्यक्ष दुवै मिलाएर करिब १० लाख रोजगारी सिर्जना हुने विश्वास लिएको छ । यसका लागि नेपाल सरकार, संस्कृति, पर्यटन तथा नागरिक उड्डयन मन्त्रालयले योजनाबद्ध कार्यक्रम ल्याउन जरुरी छ ।

मुलुकमा शिक्षालयहरू नै छैनन् भने शिक्षाको विकास, उन्नत खेतीयोग्य उर्बर जमिन नै छैन भने यथेष्ट अन्न-बालीको उत्पादन, उद्योग, कल-कारखानाको अभावमा रोजगारीका सम्भावना शून्य रहन्छ भनेजस्तै देशमा हवाईजहाजै छैनन् भने देशको आर्थिक मेरुदण्ड मानिने पर्यटनको अवस्था जाँत नै चर्को भाषण गरे पनि त्यही हुन्छ, जुन विगतका ठगबन्धनेहरूले गरेर देखाए । सुखी नेपाली र समृद्ध नेपालका गीत गाएर देशलाई भन्न भन्न बेथितिको बल्याक होलातिर धकेलिने काम भएको होइन र ? अनाहकमा कलकारखानाहरू किन बेचिए ? किन नदीनालाहरूको सौदाबाजी गरियो ? किन देशको माटोलाई अनधिकृत रूपले व्यक्तिगत सम्पत्तिमा परिणत गर्ने प्रयास भए ? कसले गन्यो यस्ता घृणित काम ? त्यसले गन्यो, जसका हृदयमा हरि थिएन । लोभको भाँडो भुल्दै याएको अलिबाबा थियो ।

पर्यटकले सन्दर्भतिर फर्किँदा पैँक्तिकारलाई सम्झना हुन्छ, अबैँ खर्चेर हामी देशको पर्यटन प्रवर्द्धनमा जुटिरहेका छौँ । विदेशी पर्यटक आउँछन् कति ? छर्लङ्गै छ । बंगलादेशमा १२ देखि १५ लाख पर्यटक जान्छन्, पाकिस्तानमा सन् २०२४ मा मात्रै ९ लाख ६५ हजार पुगे । बंगलादेशसँग युएस बंगलादेश एअरलाइन्स (फ्राइभे) र विमान बंगलादेश जोडेर अन्तर्राष्ट्रिय उडानका लागि कुल ३७ वटा विमान चालु अवस्थामा छन्, पाकिस्तानसँग ३२ वटा, भारतमा सबै वाणिर्ष्यक हवाई सेवा प्रदान गर्ने ६ सय बढी र भुटानसँग (ड्रुक एअर) ५ वटा छन् । नेपाल वायुसेवा निगमसँग ४ वटा, त्यै पनि हामी नियमित रूपले ११ वटा अन्तर्राष्ट्रिय गन्तव्यहरूमा पुगेका छौँ । नेपाल वायुसेवा निगमलाई भर्ती केन्द्रको आक्षेप लगाइन्छ, तर यस्तो आक्षेप शुर्णमैहरूले नै त्यहाँ दरबन्दी होस् वा नहोस्, राजनीतिक दलका हिमायतीहरूलाई मन्त्रालयको सिफारिसका आधारमा त्यहाँ काम गर्न पठाउने चलन नदेखिएको कहीं हो र ? राष्ट्रिय ध्वजवाहकको अवस्था धुजाधुजा भइसक्दा पनि यो देशका राजनीतिक नेता, शासक, योजनाकार र अर्थमन्त्रीहरूलाई निगमका लागि नयाँ जहाज पनि चाहिएको छ, वपौँ अघिदेखि ने.वा.नि.लाई युरोको आकाशमा उड्न युरोपियन युनियनले लगाएको बन्देज

निरन्तरता र प्रतिबद्धताले ग्राहक सन्तुष्टि, संस्थागत छवि र समग्र कार्यसम्पादन प्रत्यक्ष रूपमा निर्धारण गर्छ । तर, पछिल्लो समय नेपाली बैँकिङ क्षेत्रमा कर्मचारी पलायन बढ्दो क्रममा देखिएको छ । दक्ष, अनुभवी र परिणाममुखी कर्मचारीलाई लामो समय संस्थामा टिकाइराख्न नसक्नु अहिले नेपाली वाणिज्य बैँकहरूको सामा समस्या बन्दै गएको छ । यो समस्या मानव संसाधन व्यवस्थापनमा मात्र सीमित छैन, यसले बैँकहरूको सेवा गुणस्तर, संस्थागत स्थायित्व र दीर्घकालीन प्रतिस्पर्धात्मक क्षमतामा समेत गहिरो असर पारिरहेको छ । प्रायः यो समस्यालाई तलब, सुविधा वा कार्य-जीवन सन्तुलनसँग जोडेर व्याख्या गरिन्छ । तर, हालै गरिएको एक अध्ययनले यस्तो धारणा अपुरो मात्र होइन, कतिपय अवस्थामा भ्रमपूर्ण पनि हुन सक्ने सकेत दिएको छ ।

यही सन्दर्भमा गरिएको एक विस्तृत अध्ययनले नेपाली वाणिज्य बैँकहरूमा कर्मचारी टिकाइमा प्रभाव पार्ने वास्तविक कारण पहिचान गरेको छ । नेपालका वाणिज्य बैँकका कार्यरत ४ सय जना कर्मचारीमाथि गरिएको सर्वेक्षणले कर्मचारीको स्थायित्व र दीर्घकालीन सेवालार्इ मुख्य आश्रित पक्ष मानेर कम्पनीको छवि तथा प्रतिष्ठा, कर्मचारी सुविधा, कामप्रतिको सन्तुष्टि, संगठनात्मक कार्यसम्पादन, भर्ना तथा छनोट प्रक्रिया, कार्य वातावरणका बारेमा अध्ययन गरिएको थियो । त्यसैगरी संगठन संस्कृति, नेतृत्व सहयोग, कार्यसम्पादन मूल्यांकन, तालिम तथा विकास, कार्य-जीवन सन्तुलन तथा ट्रेड युनियन /श्रमिक संघ गरी विभिन्न पक्षको परीक्षण गरिएको थियो । अध्ययनको निष्कर्षअनुसार यीमध्ये केही कारणले बैँक कर्मचारीको स्थायित्वमा उल्लेखनीय भूमिका खेलेको पाइएको छ ।

अध्ययनले संस्थाको समग्र कार्यसम्पादन सुदृढ भएको अवस्थामा कर्मचारी टिक्ने सम्भावना उल्लेखनीय रूपमा बढ्ने औल्याएको छ । स्पष्ट लक्ष्य, पारदर्शी प्रक्रिया, नतिजाप्रुवी व्यवस्थापन र संस्थागत स्थिरताले कर्मचारीमा संस्थाप्रतिको विश्वास बलियो बनाउने अध्ययनले देखाएको छ । यससँगै बजारमा संस्थाको छवि, सामाजिक पहिचान र 'काम गर्न योग्य संस्था' को मान्यताले पनि कर्मचारी टिकाइमा महत्त्वपूर्ण भूमिका खेलेको देखिएको छ । वित्तीय तथा गैरवित्तीय सुविधा, बीमा, बोनस, सुर्खा र अन्य लाभले कर्मचारीलाई संस्थासँग आबद्ध रहन प्रेरित गर्छ भने कामको प्रकृति, जिम्मेवारी, सम्मान र आत्मसन्तुष्टिले कर्मचारी टिकाइसँग प्रत्यक्ष सम्बन्ध राख्छ । सहकार्यपूर्ण,

पनि फुकाउनु छ, भैरहवामा निर्मित गौतमबुद्ध अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थल र पोखरा अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थललाई सक्रिय तुल्याउनु छ, आगामी दिनहरूमा हामीले युरोप मात्रै होइन, अस्ट्रेलिया र अमेरिकाका गन्तव्यहरूमा पुगेर त्यहाँ हाम्रो राष्ट्रिय ध्वजवाहकको सान स्थापित गर्नु छ भन्ने विषय अब पनि तिनको मागजमा उत्पन्न नभए कहिले हुने हो ? ने.वा.नि. र थाई एअरवेज एउटै समयमा जम्मेका होइनन् र ? आगामी फागुन २१ मा हुने आमनिर्वाचनमा प्रतिस्पर्धका निमित्त भनिन्छ, १ सय २० राजनीतिक दलहरूले निर्वाचन आयोगमा दर्ता गराइसकेका छन् र २८ वटा थप दल दर्ता प्रक्रियामा छन् । नेपाललाई त अब राजनीतिक दलहरूको देश घोषणा गरिदिए हुनेजस्तो छ । सतालोलुपताले भरिएको हाम्रो देशका नागरिकलाई कहिल्यै पनि सुशासनको छहारीमा बसेर मिराष्ट्र भुटानमा भई आर्थिक सु-सम्पन्नता र खुसीका गीतको लयमा लय मिलाउने अवसर आउला ? राजनीतिक उदण्डता, उच्छृङ्खलता, अदूरदर्शिता र (भन्न मिल्ने हो कि होइन) पराधीनताका तुच्छ एवं जटिल फलामे साइलाहरूमा बाँधिए देश त हामी बनाउँछौं भन्दै सडक तताउनेहरूका आँखा कहिले उघ्रेलान् ? यस्तो बेलामा पँक्तिकारलाई सधैँ बुर्किना फासोका ३६/३७ वर्ष पनि नपुगेका युवा राष्ट्रपति इब्राहिम ट्रोको सम्झना आउँछ । तीन-चार वर्षअघिसम्म

हाम्रा टाउकामा ऋणै ऋणको भार बोकाएर दुई-चार लाखको तलब चाहिएको छैन । चाहिएको छ उन्नत कृषि, उन्नत शिक्षा र उन्नत स्वास्थ्य । अफ चाहिएको छ– रोजगारीका मनगगे अवसर, हवाईजहाज, उत्पादकत्व बढाइरहने हाते-उद्योग, हस्तकला र कुटीर उद्योग, पर्यटक र आफ्नै हत्केलाले आफ्नै हत्केलामा उमार्ने अर्थतन्त्र !

विश्वकै सबैभन्दा गरिब मुलुकका रूपमा चिनिने बुर्किना फासो र ब्राहिमको शासनकाल सुरु भएलगतै अभूतपूर्व ढंगले उन्नति, विकास र समृद्धिका खुड्किला निरन्तर उत्क्रिस्तहेको देखिन्छ । उनी आफ्नो देशको विकास लक्ष्य पूरा गर्न कटिबद्ध छन् ।

आजको हाम्रो समाजमा आशाको उज्यालो बोकेका होनहार केही भिक्तकाहरू नदेखिएका होइनन् । तर, निर्वाचनअघि त्यस्ता ज्योतिपुञ्जहरू विगतमा पनि धेरै देखिएको हुन् । हामी सधैँ भुकिक्चौँ, ठिगौँयौँ, बल्याक होलातिरै जाकिक्चौँ । फेरि हामीले देखे गरेका सपनाहरूको पुनरावृत्ति भइरह्यो । अब त हामीलाई भिक्तका होइनन्, कट्याड नै चाहिएको हो कि जस्तो लाग्न थालेको छ । तथाकथित 'बा' र 'आमा'हरू होइनन्, नेपाली इब्राहिम टोरेहरू चाहिएको छ, जसको मुटुभित्र उसको देश दुखेको हुन्छ । हाम्रा टाउकामा ऋणै ऋणको भार बोकाएर दुई-चार लाखको तलब चाहिएको छैन । चाहिएको छ उन्नत कृषि, उन्नत शिक्षा र उन्नत स्वास्थ्य । अफ चाहिएको छ– रोजगारीका मनगगे अवसर, हवाईजहाज, उत्पादकत्व बढाइरहने हाते-उद्योग, हस्तकला र कुटीर उद्योग, पर्यटक र आफ्नै हत्केलाले आफ्नै हत्केलामा उमार्ने अर्थतन्त्र !

सुरक्षित र मूल्य-आधारित कार्य वातावरण तथा सुदृढ संगठन संस्कृतिले पनि कर्मचारी टिकाइलाई थप मजबुत बनाउँछ । त्यसैगरी, सुरुवातमै सही व्यक्तिलाई सही पदमा छनोट गर्न सिकए दीर्घकालीन रूपमा कर्मचारी संस्थामा टिक्ने सम्भावना बढ्ने अवस्थामा निष्कर्ष छ ।

तर, अध्ययनको सबैभन्दा चाखलाग्दो निष्कर्ष भनेको सामान्यतया कर्मचारी टिकाइका लागि अत्यन्त महत्त्वपूर्ण मानिने केही लोकाश्रिय अवधारणाहरू अपेक्षित रूपमा प्रभावकारी नदेखिनु हो । विशेष गरी कार्य-जीवन सन्तुलन, कार्यसम्पादन मूल्यांकन प्रणाली, तालिम तथा विकास, नेतृत्व सहयोग र ट्रेड युनियनजस्ता पक्षहरूले कर्मचारी टिकाइमा प्रत्यक्ष र निर्णायक भूमिका खेलेको प्रमाण अध्ययनले देखाएको छैन । यसले बैँकहरूले कर्मचारीको सेवालार्इ दीर्घकालीन बनाउन वा टिकाइराख्न रणनीतिक सुधार गर्ने नाममा परम्परागत रूपमा प्राथमिकता दिँदै आएका क्षेत्रहरूमा पुर्नर्वाचार गर्नुपर्ने आजको आवश्यकता हो । सीमित स्रोत, साधन र प्रयास भए पनि वास्तवमै प्रभाव पार्ने पक्षहरूमा केन्द्रित गर्नुपर्ने आवश्यकता पनि अध्ययनले देखाएको छ ।

कर्मचारी किन टिक्दैनन् भने प्रश्नको उत्तर खोज्दा बैँकहरूले प्रायः तालिम, कार्यसम्पादन मूल्यांकन प्रणाली वा कार्य-जीवन सन्तुलनमा जोड दिने गरेका छन् । यी पक्ष आवश्यक अवश्य छन्, तर अध्ययनले देखाएको कुरा फरक छ । कर्मचारी टिकाइको मूल समस्या संरचनागत र संस्थागत प्रकृतिको देखिन्छ । कर्मचारीले संस्था छोड्ने निर्णय गर्दा पहिलो प्रश्न तलब कति भन्ने हुँदैन । उनीहरू संस्थाको क्षमता, स्थायित्व, भविष्यको सम्भावना र आफू त्यही संस्थासँग गर्व गर्न सक्छन् कि सक्दैनन् भन्ने कुरालाई प्राथमिकता दिन्छन् ।

अध्ययनको सबैभन्दा स्पष्ट सन्देश के हो भने संस्थाको प्रतिष्ठा र समग्र कार्यसंस्कृति कर्मचारी टिकाइका निर्णायक तत्त्व हुन् । जहाँ संस्था स्पष्ट दिशामा अघि बढिरहेको देखिन्छ, नेतृत्वमा स्थिरता छ र बाहिर राम्रो छवि छ, त्यहाँ कर्मचारी स्वाभाविक रूपमा दीर्घकालीन रूपमा टिक्छन् । तर, जहाँ बैँकहरू आन्तरिक राजनीति, नीतिगत अन्योल र अस्थिर निर्णयबाट ग्रस्त छन्, त्यहाँ सुविधा बढाएर पनि कर्मचारीलाई रोकेर राख्न सकिँदैन ।

आजका कर्मचारी केवल जागिर खोजिरहेका छैनन्, उनीहरू पहिचान, स्थायित्व र भविष्य खोजिरहेका छन् ।

कर्मचारीले संस्थाको वास्तविक क्षमतालाई गहिरोसँग मूल्यांकन गर्ने प्रवृत्ति पनि बढ्दै गएको छ । यसले बैँक

टाउको गनेर र थपडी बजाएर विकासत पारिँदै ल्याइएको प्रजातन्त्र वा गणतन्त्रका नाममा फरेबी स्वतन्त्रता ओढेर बाँच्नु छैन अबका नेपालीलाई, परदेशी दासताको अदृश्य नकाब (मखुडो) पहिरेर बुर्ख्याँचाभै अम्लो देखिनु छैन अबका नेपालीलाई ।

स्याङ्जा जिल्लाका किसानले यसपालि सुन्तलाकै खेती गरेर लगभग ३ हजार ३ सय ३३ मेट्रिक टन सुन्तला उत्पादन गरे । उनीहरूले १ अर्ब ३२ करोड आम्दाना गरे । गत वर्ष उनीहरूले स्याउ बेचेरै ६१.४ करोड कमाएको रेकर्ड छ । यसरी नै देशका विभिन्न भू-भागमा विभिन्न किसिमका फलफूलको उत्पादन हुने गर्छ । जस्तै, रामेछाप-दोलखार्ति जुनारको खेती प्रचलित छ । दोलखाले विगत केही वर्षदेखि जुनारभन्दा कागतीतर्फ बढी केन्द्रित हुँदै गएको दोलखाका मित्रहरू भन्दै गर्छन् । जे होस्, त्यस भेगका साइट्स प्रजातिका फलहरू राजधानीका बजारमा प्रशस्तै पाइए पनि मागअनुसारको आपूर्ति भने हुने गरेको देखिन्छ । थोरै मात्रामा भए पनि यी फलहरू बंगलादेश, भारत र पाकिस्तानतर्फ निर्यात हुने गर्छन् । दुःखको कुरो, यिनै फलफूलहरू बढी परिमाणमा राजधानीमै आयात हुने गरेको छ । सुन्तला, स्याउजस्ता बढी माग हुने फलफूलहरू मित्रराष्ट्र चीन, इजिप्ट, भारतबाट एकदमै बढी परिमाणमा आयात हुने गरेको पाइन्छ । अहिले मुलुकका विभिन्न ठाउँका कृषकले उखु, किनी, ड्रामन फ्रुट, केरा, एपोकाडो, स्ट्राबेरी आदिको व्यावसायिक उत्पादन गर्न थालेका छन् । यसलाई कृषि क्षेत्रमा देखिएको एउटा सकारात्मक संकेत मान्न सकिन्छ । राष्ट्रिय कृषि जनगणना, २०७८ अनुसार नेपालको कुल जनसंख्याको ६७ प्रतिशत खेतीपाती अर्थात् कृषिसम्बन्धी पृष्ठभूमिमा रहेको देखिन्छ । यो संख्या विगत दुई-तीन दशकदेखि द्रुत रूपमा घट्दै गइरहेको स्पष्ट छ । आजभन्दा भन्डै तीन दशकअगाडिसम्म यो जनसंख्या ८० देखि ९० प्रतिशत रहेको मानिन्थ्यो । देशलाई पनि बढी गर्वका साथ कृषिप्रधान देश भनिन्थ्यो । अब त हाम्रो देशलाई विदेशका बहुसंख्यक मानिसले समेत आमा बाबु देशमा, छोराछोरी विदेशमा भन्ने देशका रूपमा चिन्न र भन्न थालेका छन् । नभन्नु पनि किन, सामाजिक प्रतिष्ठा आर्जन गर्न र वृद्धि गर्न घरका दुई-चार जना विदेशमा रोजगारी गर्दै गरेको वा उच्च शिक्षा हासिल गर्न गएकै हुनुपर्ने सर्वमान्य जनविश्वास बढिसकेको अवस्था छ, देशमा । देशले यो निर्यात भोग्नुपर्दा, देशको गौरव, मान र प्रतिष्ठा कति बढ्यो, त्यो त भन्न सकिँदैन । तर, निश्चित रूपले देशभित्रै जसरीतसरी जीवनयापन गरिरहेका बाबुआमा र बाजेबजेहरूको छाती भने अवश्य पनि चौडा भएकै होला । सुखी, सामन्ती, नेता, नेतृ र सरकार पनि हुक्क । आफूले ओढेर गएको नेपालको भन्डालाई विमानस्थलभित्रै फालेर बोडो गर्नुका साथै कृषिप्रधान देश भनिन्थ्यो ।

अब त हुन सक्छ ।

कृषिको पर्ववार पनि ९ प्रतिशतले घटेर ६२ मा पुगेको छ । कृषियोग्य जग्गाको क्षेत्रफल घटेर २२ लाख हेक्टरमा पुगेको छ । पुगेो, हामी नेपालीलाई केको टाउको दुःखाइ ? हाम्रो हिमाल अटल छ, हाम्रा भिक्केभिल्के डाँडाहरूमा गुर्गस फुलेका छ । राजनीतिमा जति नै असिमा बसोर्स, हावाहुरी चलोस्, जलवायु परिवर्तनले गर्दा जाडो वा गर्मी बढोस्, नेपाली जाति वीर छ । भूपी शेरचनको कविताको एउटा अंश– हामी वीर हौँ/तर बुद्ध छौँ उद्धत गर्न मन लाग्यो र चर्को स्वरमा भन्नु मन लाग्यो– देश जनताले बनाउने हो, सरकारले बनाउने हो ।

नाफामा छ कि छैन भन्नेभन्दा पनि निर्णय प्रक्रिया कति पारदर्शी छ, नेतृत्व कति स्पष्ट छ र गल्तीबाट सिक्ने संस्कृति छ कि छैन वा कार्यक्षेत्रको वातावरण कति सहज छ भन्ने प्रश्नले कर्मचारी टिक्ने-टिक्ने निर्णय गर्छ ।

नेपाली बैँकिङ क्षेत्रमा सुविधा र लाभको कमी छैन । तर, सम्मान र अपनत्वको अनुभूति सुविधाभन्दा बढी प्रभावकारी हुने कर्मचारीहरूको अपेक्षा हुन्छ । कर्मचारीलाई सुन्ने, निर्णय प्रक्रियामा सहभागी गराउने र योगदानको कदर गर्ने संस्थामा कर्मचारी टिक्ने सम्भावना बढी हुन्छ । जहाँ कर्मचारीलाई केवल 'मानव संसाधन' मात्र होइन, 'मानव पूँजी' का रूपमा हेरिन्छ, त्यहाँ कर्मचारी पलायन स्वाभाविक रूपमा घट्छ ।

अध्ययनले कार्य-जीवन सन्तुलन, तालिम तथा कार्यसम्पादन मूल्यांकन प्रणालीलाई कर्मचारी टिकाइको निर्णायक कारणका रूपमा मानेको छैन । यसको अर्थ यी पक्षहरू आवश्यक छैनन् भन्ने होइन, तर यिनलाई मात्र प्राथमिक समाधान ठान्नु भ्रमपूर्ण हुन सक्छ । यदि संगठनभित्र अविवशता, अस्थिरता र स्पष्ट दिशाको अभाव छ भने तालिमले कर्मचारीलाई थप प्रतिस्पर्धी मात्र बनाउँछ, मूल्यांकन प्रणालीले असन्तुष्टि बढाउन सक्छ र कार्य-जीवन सन्तुलनले केही समय त दिन्छ, तर दीर्घकालीन प्रतिबद्धता सिर्जना गर्न सक्दैन ।

यो अध्ययनले बैँकका सञ्चालक समिति, प्रमुख कार्यकारी अधिकृत र

बारेकोट गाउँपालिकाद्वारा सडक स्तरोन्नति सुरु

हेमन्त केसी

वीरेन्द्रनगर- जाजरकोटको बारेकोट गाउँपालिकाले पालिका भित्रका सडकको स्तरोन्नती गर्ने काम सुरु भएको छ । कच्ची कटान भएको ठाउँमा सडक व्यवस्थित बनाउन स्तरोन्नतीको काम सुरु भएको गाउँपालिकाका अध्यक्ष वीरबहादुर गिरिले जानकारी दिए । हाल बारेकोट गाउँपालिका दुई दूला सडकबाट जोडिने गर्दछ । भेरी करिडोर सडक सञ्जालबाट दुई ठाउँमा जोडिने बारेकोट गाउँपालिका हाल आन्तरिक सडकहरूको स्तरोन्नती गर्नतर्फ अगाडी बढेको छ । केही सडक ठेक्का लगाएर काम गर्न लागेको छ भने केही उपभोक्ता समितिमार्फत काम सुरु गरेको अध्यक्ष गिरिले जानकारी दिए ।

बारेकोट गाउँपालिका-३ को मुलसामसम्म सडक स्तरोन्नती गर्न ३ करोड रुपैयाँमा काम सुरु गरिएको छ । पालिका केन्द्रबाट लिम्साबाट मुल्सामसम्मको सडक स्तरोन्नती गर्न उक्त बजेट व्यवस्थापन गरेर काम सुरु भएको हो । मुल्साम सबैभन्दा विकट बस्तीको रुपमा रहेको छ । यही ठाउँबाट जुम्लासमेत जाने आउने गरिन्छ । मुल्सामबाट जुम्लाको टोप्ला जोड्न बीचको हिमाल पार गर्नुपर्ने अवस्था छ । त्यस्तै पालिकाको विकट बस्तीको रुपमा रहेको वडा-६ को घर्तीगाउँ-धुमासम्म सडक निर्माण गर्न एक करोड रुपैयाँ विनियोजन गरेर काम सुरु गरिएको छ । यो पनि पालिकाको मुकामसँग जोडनका लागि निर्माण हुन लागेको सडक रहेको छ । पालिकाको सदरमुकाम लिम्सा-छेडा रामिडाँडा सडक स्तरोन्नाति गर्न १ करोड बजेट विनियोजन भई काम पनि सुरु

सुन्तला खेती बन्यो बुढेसकालको पेन्सन

स्याङ्जा (कास)- स्याङ्जाको भीरकोट नगरपालिका-७ लोलुङ्गाका ७१ वर्षीय लालप्रसाद कोइरालाले सुन्तला खेतीबाट लाखौँ रुपैयाँ आम्दानी गर्दै आएका छन् । जीवनको उर्जाशील समय भण्डै ३२ वर्ष सवारी साधनको सह-चालक र चालक पेशामा बिताएका कोइरालाको बुढेसकालको सहारा सुन्तला व्यवसाय बन्दै गएको छ ।

बुवाले भण्डै ५० वर्षअघि सुरु गरेको सुन्तला व्यवसाय हाल आफ्नो आम्दानीको मुख्य स्रोत बनेको उनले बताए । सुन्तला बिक्रीबाट वर्षेन राम्रो आम्दानी गर्दै आएका कोइरालाले यस वर्षको सिजनमै भण्डै १५ लाखको सुन्तला बिक्री गरेको जनाए । सुन्तला खेतीका लागि यो वर्ष वातावरण अनुकूल बनेको बताएका कोइरालाले विगतको तुलनामा चालु सिजनबाट राम्रो आम्दानी भएको सुनाए ।

गत वर्ष सुन्तलामा कालो दागलगायतका रोगको संक्रमणले राम्रो उत्पादन लिन नपाएका कोइरालाले गत वर्ष सुन्तला बिक्रीबाट भण्डै ८ लाख आम्दानी गरेको जानकारी दिए । ‘वातावरण अनुकूल भएकै कारण यस वर्ष १५ लाख आम्दानी भएको छ’ उनले भने, ‘वर्गैचामा उत्पादन भएका सुन्तलाको राम्रो मूल्य पाउनुका साथै बजारीकरणका लागि कुनै समस्या छैन ।’

लोलुङ्गा र आसपासमा उत्पादित सुन्तला स्याङ्जाको अर्जुनचौपारी गाउँपालिका-१ थापाथोकस्थित त्रिपुत्र बागवानी फर्मले खरिद गरेर लैजाने गरेको उनले बताए । फर्मले स्थानीय कृषकसँग बगैँचाबाटै सुन्तला खरिद गरी ग्रेडिङ गरेर काठमाडौँ, पोखरा, नारायणगढ र बुटवललगायतका दूला शहरमा निकासी गर्दै आएको उनले जानकारी दिए । कोइरालाले यस वर्ष बोटवाटै ७०-७५ रुपैयाँ प्रतिफिलोका दरले सुन्तला बिक्री गर्ने सफल भएको बताए ।

उत्पादित सुन्तला सिजनको सुरुमै बिक्री गर्दा बजार मूल्य सस्तो हुने भएकाले ढिलो गरी सुन्तला टिपर बिक्री गरेमा बढी मूल्य पाइने अनुभव उनले सुनाए । सिजनको अन्त्यसम्ममा बोटमा सुन्तला राख्दा बाँदर, लोखर्के, चरा र मुसाबाट जोगाउँने सास्ती हुने गरेको बताएका कोइरालाले रोजगारीको सिलसिलामा छोराछोरी घर बाहिर गएकाले श्रीमतीको साथमा सुन्तलाको स्याहारसम्भार गर्दै आएको बताए ।

दित्तेल रुपाकोट मझुवागढी नगरपालिका

नगर कार्यपालिकाको कार्यालय

दित्तेल, खोटाङ

कोशी प्रदेश, नेपाल

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

दत्तेल, खोटाङ

कर्णालीको मह ब्राण्डिङ गरिँदै

गोविन्द खत्री

सुर्खेत- कर्णाली प्रदेशका विभिन्न जिल्लामा उत्पादन हुने महलाई ब्राण्डिङ गरी बजारीकरणका लागि यहाँका किसान जुटेका छन् ।

कर्णालीको महलाई प्रशोधन, प्याकेजिङ र लेबलिङ गरेर बिक्री गर्न प्रदेश राजधानी वीरेन्द्रनगर-१२ सुर्खेतमा कर्णाली मह प्रशोधन साभा सुविधा केन्द्र सञ्चालनमा ल्याइएको हो । नेपाल मीरी पालक महासंघ कर्णाली प्रदेशले प्रवर्द्धन गर्नेगरी केन्द्र सञ्चालन गरिएको छ ।

साभा सुविधा केन्द्रमा कृषकहरूले मह प्रशोधन गरेर आफैँ पनि बिक्री गर्न सकेछन् । उद्योगको भने आगामी दिनमा 'कर्णाली गोल्ड हनी' नामबाट ब्राण्डिङ गरेर राष्ट्रिय तथा अन्तर्राष्ट्रिय बजारमा मह बिक्री गर्ने योजना छ । महासंघका कार्यक्रम संयोजक खगेन्द्र भण्डारीका अनुसार कर्णालीका मीरी पालक किसानहरूले उत्पादन गरेको मह खरिद गरी स्तरीय मह बिक्री गर्ने व्यावसायिक योजना रहेको छ ।

साभा सुविधा केन्द्रमा हाल पाँच सय किलो मह एकै पटक प्रशोधन गर्न सक्ने क्षमताको मेसिन जडान गरिएको छ । जसबाट वार्षिक १० लाख किलो मह प्रशोधन गर्ने योजना रहेको भण्डारीले जानकारी दिए । महासंघका अनुसार हाल कर्णालीमा करिब ३० टन मह उत्पादन हुन्छ । कर्णालीभर ११ हजार मीरी पालक कृषक छन् । करिब ८ हजार आधुनिक घरामा र अन्य परम्परागत मुढेघारमा मीरी पालन भइरहेको छ ।

साभा सुविधा केन्द्रको मंगलबार विधिवत रुपमा उद्घाटन गरिएको छ । कर्णाली प्रदेश सरकारका भूमि व्यवस्था कृषि तथा सहकारी मन्त्री विनोदकुमार शाहले

उद्घाटन गरेका हुन् । मन्त्री शाहले कर्णालीमा उच्च हिमाली क्षेत्रमा जडबुटीयुक्त मह पाइने भएकाले यसको उचित ब्राण्डिङ र बजारीकरण गर्न आवश्यक रहेको औल्याए । महमा शुद्धताको ग्यारेण्टिसहित बजारीकरण गरी मुद्रा आर्जन गर्न सक्ने अवसर कर्णालीमा रहेको उनको भनाइ थियो ।

कर्णालीमा विपादीको कम प्रयोग हुने गरेकाले अर्गानिक क्षेत्र बचाउँदै मीरीको अस्तित्व बचाउन सबै जनाले जिम्मेवार हुनुपर्नेमा मन्त्री शाहले जोड दिए । मीरी संरक्षण, महको ब्राण्डिङलगायतका प्रदेश सरकारको तर्फबाट आवश्यक सहयोग गर्ने पनि मन्त्री शाहले प्रतिबद्धता जनाए ।

मीरी पालक महासंघ कर्णाली प्रदेशका अध्यक्ष लिलाराम ढकालले कर्णाली प्रदेश सरकार र हेल्मबाटस नेपालको इनड्लम परियोजनाको सहयोगमा मह प्रशोधनका लागि साभा सुविधा केन्द्र स्थापना गरिएको जानकारी दिए । महको प्रवर्द्धनसँगै बालबालिकाको पोषण सुधारका लागि सरकारले विद्यालयहरूको दिवा खाजामा महको प्रयोग अनिवार्य गर्नुपर्ने माग गरे । सरकार र संघ संस्थाको सहयोगमा महासंघले कर्णालीको महलाई विश्वमा चिनाउन सकिने योजना बनाएको ढकालले बताए ।

यसअघि घरेलु विधिबाट केही प्रशोधन गरेपनि आवश्यक प्रशोधन नगरी बिक्री गर्दै आएकोमा प्रशोधन केन्द्र खुलेपछि गुणस्तरीय मह बेच्न सकिने मीरी पालक कृषकको अपेक्षा छ । यसअघि प्रतिकिलो ६ देखि ८ सयमा बिक्री गर्दै आएकोमा प्रशोधनपछि एक हजार रुपैयाँ केजी बिक्री गर्ने कृषकको भनाइ छ । प्रशोधित मह सानो प्याकेटमा पनि तयार गरेर बिक्री गर्ने जनाइएको छ ।

रोजगारीका लागि भारत जानेको तथ्यांक राख्न सीमानाकामा चेकपोष्ट

धनगढी (कास) भारतसँग

सीमा जोडिएको भन्सार नाकामा नागरिकको सहज आवागमनका लागि एकीकृत भन्सार जाँच प्रणाली व्यवस्थित गरिने भएको छ ।

सुदूरपश्चिम प्रदेशका आर्थिक मामिला मन्त्री बहादुरसिंह थापाले बुधबार कैलालीको त्रिनगर र कञ्चनपुरको गड्डाचौकी भन्सार नाकाको स्थलगत निरीक्षण गर्दै भन्सार सञ्चालनमा रहेको एकीकृत भन्सार जाँच प्रणाली लागु गर्न छुट्टै चेकपोष्ट बनाउन थालेको बताए । उनले चेकपोष्ट बनाउने विषयमा मन्त्रिपरिषद्बाट निर्णय भइसकेको र सोका लागि चालु आर्थिक वर्षमा बजेट पनि विनियोजन भएको बताए ।

भारत जाने र भारतबाट आउने मानिस र उनीहरूले बोकेका भोला

तथा सामानको जाँचका लागि रिस्कनिड मेसिनसहितको चेकपोष्ट दुवै भन्सार नाकामा स्थापना गर्ने तयारी रहेको बताए । उनले रोजगारीका लागि भारत जाने नेपाली र भारतका नेपाल आउने भारतीय नागरिकको तथ्यांक राख्ने तथा पर्यटकको तथ्यांकसमेत व्यवस्थित ढंगले राख्ने कामसमेत चेकपोष्टले गर्ने बताए ।

मन्त्री थापाले दुवै देशका नागरिकलाई सहज सेवा प्रदान गर्न भन्सार क्षेत्रमा आगमन प्रक्रियालाई सरल बनाइने र सीमा क्षेत्रमा हुने अनावश्यक भ्रन्फट हटाइने बताए । प्रदेश सरकारको पहिलो कार्यकालमा समेत रोजगारीका लागि भारत जानेहरूको तथ्यांक संकलनका लागि भन्सार नाकामा सहायता केन्द्र सञ्चालन गरेको थियो । तर सो

केन्द्र धेरै लामो समयसम्म सञ्चालन हुन सकेन ।

सीमा क्षेत्रमा हुने विभिन्न आपराधिक क्रियाकलाप नियन्त्रण र लागू औषध ओसारपसार रोकथाममा पनि प्रदेश सरकारले स्थापना गर्ने चेकपोष्टले भूमिका निर्वाह गर्ने आन्तरिक मामिला तथा कानुन मन्त्री हिसारसिंह साँकीले बताए ।

भन्सार नाका अनुगमन तथा निरीक्षण टोलीमा आर्थिक मामिला मन्त्री थापा भौतिक पूर्वाधार विकास र लागू औषध ओसारपसार रोकथाममा पनि प्रदेश सरकारले स्थापना गर्ने चेकपोष्टले भूमिका निर्वाह गर्ने आन्तरिक मामिला तथा कानुन मन्त्री साँकीको समेत सहभागिता रहेको थियो । टोलीले दुवै सीमा नाकाको अवस्था, सेवा प्रवाह र सुधारका सम्भावनावारे स्थलगत रूपमा अवलोकन गरेको बताइएको छ ।

समाचार

विराटनगर महानगर नगरसभाको १७ औँ अधिवेशन सम्पन्न

जेनजी आन्दोलनका कारण वार्षिक बजेटको २० प्रतिशत रकम कटौती

कारोबार संवाददाता

विराटनगर- भदौ २३ र २४ गतेको जेनजी आन्दोलनका कारण देखाउँदै विराटनगर महानगरपालिकाले चालु आर्थिक वर्षका लागि विनियोजित बजेटको २० प्रतिशत कटौती गर्ने निर्णय गरेको छ ।

बिहीबार विराटनगरमा सम्पन्न भएको नगरसभाको १७ औँ अधिवेशनले आर्थिक वर्ष २०८२/०८३ का लागि विनियोजित बजेटको २० प्रतिशत रकम कटौती गर्ने निर्णय गरेको हो । जेनजी आन्दोलनबाट उत्पन्न परिस्थिति, घरजग्गा कारोबारमा आयको मन्दी, संस्थागत बहाल कर लक्ष्यअनुरूप असुल हुन नसक्नुलगायतका कारण प्रक्षेपण गरिएकोभन्दा महानगरको आय न्यून हुने देखिएको हुँदा चालु आर्थिक वर्षका लागि विनियोजित बजेटको २० प्रतिशत कटौती गर्ने निर्णय गरिएको उपमेयर शिल्पा निराला कार्कीले बताइन् । ‘वडास्तरीय बाहेकका विषय क्षेत्रगत तथा नगरस्तरीय योजना/कार्यक्रम समायोजन हुनेगरी संशोधित बजेट तथा कार्यक्रम गर्न चाहन्छु,’ सत्रौँ अधिवेशनमा उपमेयर कार्कीले प्रस्तुत संशोधित बजेट तथा कार्यक्रममा उल्लेख छ ।

चालु आर्थिक वर्षका लागि ४ अर्ब ४० लाख आय अनुमान गरिएकोमा साउनदेखि पुस १५ गतेसम्म १ अर्ब १५ करोड ८४ लाख ४८ हजार ३ सय ३५ रुपैयाँ अर्थात २८.९३ प्रतिशत मात्र यथार्थ आय हुन सकेको छ । यसैगरी कुल अनुमानित व्यय ४ अर्ब ४० लाख अनुमान गरिएकोमा पुस १५ गतेसम्म ७१ करोड ७० लाख ७५ हजार २ सय ८४ रुपैयाँ अर्थात १७ दशमलव ९० प्रतिशत मात्र व्यय भएको उपमेयर कार्कीले प्रस्तुत गरेको आर्थिक प्रतिवेदनमा उल्लेख छ ।

खर्चमध्ये पुँजीगततर्फ १४ करोड ४४ लाख खर्च भएको छ । प्रशासनिक एवं चालु खर्चतर्फ ५४ करोड ८० लाख खर्च भएको छ भने

वित्तीयतर्फ २ करोड ४५ लाख खर्च भएको छ ।

यसैगरी कुल अनुमानित आयमा आन्तरिक राजस्वतर्फ १ अर्ब ४० करोड अनुमान गरिएकोमा पुस १५ गतेसम्म १९ करोड ८५ लाख मात्र यथार्थ आय संकलन भएको उपमेयर कार्कीले बताइन् । त्यसैगरी राजस्व बौडफाँडबाट प्राप्त राजस्वबाट १ अर्ब १९ करोड अनुमान गरिएकोमा १७ करोड ९० लाख मात्र प्राप्त भएको छ । अन्तरसरकारी वित्तीय हस्तान्तरण संघीय सरकारतर्फ १ अर्ब १७ करोड ६८ लाख अनुमान गरिएकोमा ६० करोड २३ लाख ९० हजार अनुदान प्राप्त भएको छ । प्रदेश सरकार अन्तरसरकारी वित्तीय हस्तान्तरणतर्फ ७ करोड ८५ लाख अनुमान गरिएकोमा २ करोड ३० लाख प्राप्त भएको देखिन्छ । संघसंस्था अनुदानतर्फ १ करोड ६६ लाख अनुमान गरिएकोमा ८२ लाख प्राप्त भएको छ । यसैगरी गत वर्षको मौज्यता १४ करोड ९९ लाख रहेको छ ।

मेयर नागेश कोइरालाको अध्यक्षतामा भएको अधिवेशन अत्यन्तै मर्यादित र व्यवस्थित रूपमा विराटनगर महानगरको इतिहासमै सबैभन्दा छोटो समयमा सम्पन्न

भएको प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत योगेन्द्रप्रसाद दुलालले बताए ।

महानगरको एकता देशमै नमुना: मेयर कोइराला

विराटनगर महानगरपालिकाका मेयर नागेश कोइरालाले जनप्रतिनिधि, कर्मचारी र सरोकारवालाबीचको एकता र सहकार्यकै बलमा महानगरले पछिल्ला चार वर्षमा चुनौतीपूर्ण परिस्थितिबीच पनि विकास यात्रालाई निरन्तरता दिएको बताएका छन् ।

नगरसभाको १७औँ अधिवेशनलाई सम्बोधन गर्दै मेयर कोइरालाले कार्यकालको करिब चार वर्ष अनेकौँ संकट र कठिनाइका बीच बिते पनि जनअपेक्षाप्रतिको उत्तरदायित्वबाट आफूहरू विचलित नभएको उल्लेख गरे । ‘यो अवधि छोटो महसुस हुनुको कारण जनप्रतिनिधिहरूबीचको आपसी विश्वास, सहकार्य र एकता हो,’ उनले भने, ‘७५३ वटै स्थानीय तहमध्ये विराटनगर जनप्रतिनिधिहरूको सम्बन्ध र सहकार्यका हिसाबले कमजोर छैन, बरु राष्ट्रिय फोर्महरूमा यसको प्रशंसा हुने गरेको छ ।’

मेयर कोइरालाका अनुसार यो सौहार्दपूर्ण सम्बन्ध जनप्रतिनिधिमा मात्र सीमित नरही वडा तहदेखि महानगरसम्मका कर्मचारीहरूसँग

पनि मजबुत छ, जसले संस्थागत सफलताको आधार तयार गरेको छ । बाँकी कार्यकालमा समेत यही एकता अफ मजबुत हुने उनको विश्वास छ ।

उनले एकताकै कारण भौतिक पूर्वाधारसँगै स्वास्थ्य र शिक्षामा उल्लेखनीय सुधार आएको दाबी गरे । करिब २ अर्ब रुपैयाँ लगानीमा जाइकाको सहयोगमा सञ्चालित खानेपानी आयोजना ७० प्रतिशतभन्दा बढी सम्पन्न भइसकेको, सन्ध्याकालीन आरतीलगायतका ठूला परियोजना सञ्चालनको तयारीमा रहेको जानकारी गराए । स्वास्थ्य सेवातर्फ मोरङका १७ पालिकामध्ये विराटनगर तेस्रो स्थानमा पुगेको उल्लेख गर्दै रानी र बैजनाथपुर अस्पतालमा स्वास्थ्य बीमा, फिजियोथेरापी, प्याथोलोजी र बर्थिङ सेन्टरसहित सेवा विस्तार भएको बताए । साथै, देशमै पहिलोपटक विराटनगरले सञ्चालनमा ल्याएको ‘महानगर अटिजम सेवा केन्द्र’ प्रभावकारी बन्दै गएको उनको भनाइ छ । सामुदायिक विद्यालयप्रति अभिभावक र विद्यार्थीको आकर्षण पनि बढेको उनले बताए ।

तर, सीमित स्रोत-साधनका बीच असिमित जनआकांक्षा सम्बोधन गर्नु चुनौतीपूर्ण बनेको मेयर कोइरालाले

स्वीकार गरे । उनले भदौ २४ गते ‘जेनजी आन्दोलन’ का क्रममा भएको हिंसात्मक घटनाबाट महानगरको प्रशासनिक भवनसहित १३ वटा वडा कार्यालयमा आगजनी भई भण्डै १ अर्ब रुपैयाँ बराबरको क्षति भएको स्मरण गराए । ‘यो क्षति पूर्ति गर्न हामीलाई केही वर्ष लाग्नेछ,’ उनले भने ।

आन्दोलनका क्रममा आफ्नै निजी निवास र वडा नम्बर १ का अध्यक्ष काजीबहादुर बस्नेतको घरमा समेत आगजनी भएको उल्लेख गर्दै उनले जनसेवामा निरन्तर खटिँदा आफ्नै कार्यालय र घर जलाइँदा पीडा महसुस भएको बताए । आन्दोलनको भवन मात्र होइन, शववाहनदेखि जेसीबी, फर्निचर र महत्वपूर्ण कागजातसम्म नष्ट गरेको भन्दै उनले तीन महिनासम्म कार्यक्षमिने चिया पसलबाट महानगरको काम सन्हाल्नु परेको अनुभव पनि सुनाए ।

आवादानी घटेको र संरचना क्षत भएकौ अवस्थामा मनोबल कमजोर हुनु स्वाभाविक भए पनि नगरसभा सदस्य र कर्मचारीलाई आत्मबल नघटाउन उनले आग्रह गरे । ‘संकटको समयमा देखाइने साहस, दृढ संकल्प र सेवाभावले नै इतिहास निर्माण गर्छ,’ मेयर कोइरालाले भने ।

नवलपुरमा महिला र पुरुष मतदाता बराबर

चितवन (कास)- नेपालकै काठ्को जिल्लाको रूपमा रहेको गण्डकी प्रेशको नवलपुरमा पुरुष र महिला मतदाता बराबर रहेका छन् । आगामी फागुन २१ गते हुने निर्वाचनका लागि निर्वाचन आयोगले सार्वजनिक गरेको अन्तिम नामावलीअनुसार जिल्लामा महिला पुरुष मतदाता लगभग बराबरी अवस्थामा रहेका छन् ।

नवलपुरका जिल्ला निर्वाचन अधिकारी लालप्रसाद शर्मा भुसालकाअनुसार नवलपुरमा एक लाख ३४ हजार १७० महिला तथा एक लाख ३४ हजार ३५२ पुरुष मतदाता रहेका छन् । शर्माका अनुसार जिल्लामा जम्मा दुई लाख ८८ हजार ५२६ मतदाता रहेका छन् । जसमा चार जना यौनिक तथा लैङ्गीक अल्पसंख्यक मतदाता रहेका छन् । फागुन २१ मा हुने निर्वाचनमा जिल्लाका ११४ मतदानस्थलको ३११ मतदान केन्द्रबाट मतदान हुने भुसालले जानकारी दिए ।

अघिल्लो निर्वाचन २०७९ मा जिल्लामा एक लाख ३६ हजार १११ महिला तथा एक लाख २४ हजार ३३६ पुरुष मतदाता एवम् चार जना यौनिक तथा लैङ्गीक अल्पसंख्यक गरी जम्मा दुई लाख ६० हजार ४६१ मतदाता रहेका भुसालले बताए । उनका अनुसार जिल्लामा आठ हजार ६५ नयाँ मतदाता थपिँदा महिला मतदाताको संख्या भने अघिल्लो निर्वाचनको भन्दा पनि घटेको छ । अघिल्लो निर्वाचनमा भन्दा आगामी निर्वाचनका लागि जिल्लामा करिब दुई हजार महिला मतदाता कमी भएको उनले बताए । जिल्लामा प्रतिनिधिसभा सदस्यको निर्वाचन क्षेत्र दुई वटा रहेका छन् । निर्वाचन क्षेत्र-१ मा महिला मतदाता धेरै देखिएका छन् । यहाँ ७१ हजार ९८ महिला, ६५ हजार ९८२ पुरुष तथा एक जना यौनिक तथा लैङ्गीक अल्पसंख्यक मतदाता गरी एक लाख ३ हजार ८१ मतदाता रहेका भुसालले जानकारी दिए । यस क्षेत्रमा ५८ मतदान स्थलको १५७ मतदान केन्द्रबाट मतदान हुने भुसालको भनाइ छ ।

Vacancy Announcement

Trainee Assistant (Few)

Required Qualification:

- Bachelors Degree or above in Management Stream
- Good knowledge about the office package (MS Word, Excel etc).
- Good command over English and Nepali typing
- Age not exceeding 25 years
- Driving License
- Candidates with prior experience and local residence will be given priority.

Job Location:

Koshi, Madesh, Bagmati, Gandaki, Lumbini, Karnali, Sudur Pachim Pradesh

To apply:

Email CV, Copy of Citizenship Certificate, PP Size Photo, Academic Certificates, Certificate of Experience (if any) and a hand written application along with expected salary/benefits to asianlifehr@gmail.com within 15th January 2026.

Note:

Only shortlisted candidates will be notified for the interview. The company reserves the right to reject any or all applications without assigning any reason whatsoever.

ASIAN Life Insurance Company
 एशियन लाईफ इन्स्युरेन्स कं. लि.

Head Office : Maitidevi - 30, Kathmandu
Phone : +977-1-4510115 / 4530270
Email : asianlife@asianlife.com.np

www.asianlife.com.np

बीबी एपेरल्स प्रा. लि.

का.म.न.पा. वडा नं १० ,काठमाण्डौ ।

को

कम्पनी स्टाेरज सम्बन्धि लिक्वीडेटरको सार्वजनिक सूचना ।

प्रकाशित मिति : २०८२/०९/२५

कम्पनी ऐन २०२१ बमोजिम नेपाल सरकार कम्पनी रजिष्ट्रारको कार्यालयमा मिति २०६८/०४/०८ गते कम्पनी रजिष्ट्रारको कार्यालयमा **बीबी एपेरल्स प्रा. लि. द. न. ८४८०६ /०६८/०६९** दर्ता को **बीबी एपेरल्स प्रा.लि** नामक कम्पनी को मिति २०८२/०९/२३ मा यसको शेयरधनीको विशेष बैठकबाट कम्पनी खारेजी (लिक्वीडेशन) गर्ने विशेष प्रस्ताव पारित गरेको हुँदा यस कम्पनीमा कोही कसैको कुनै बाँकी बच्यौता, ऋण दायित्व वा लेनदेन आदि बाँकी भएमा वा खारेज नगर्नु पर्ने अन्य कुनै कारण भएमा तथ्ययुक्त आधार र सबुद प्रमाणसहित यो सूचना प्रकाशित भएको मितिले ३५ दिन भित्र आफैँ वा प्रतिनिधि मार्फत हकदाबी गर्न निम्न लिखित लिक्वीडेटरको कार्यालयमा सम्पर्क राख्नु हुन सुचित गरिन्छ । अन्यथा कम्पनी ऐन २०६३ मा व्यवस्था भए बमोजिम बाँकी दायित्व भुक्तानी गरी बाँकी जायजेषा शेयरधनीलाई बाँडिनेछ । तोकिएको म्याद भित्र दाबी नगरिएमा पछि कुनै दाबी नलान्ने व्यहोरा समेत सम्बन्धित सबैलाई सुचित गरिन्छ ।

श्री माधव कुँवर
 मोबाईल नं ९८५१०२२८७
 काठमाडौँ ।

दामासाही व्यवसायी इजाजत नं ४४६

कलैया उपमहानगरपालिका

नगर कार्यपालिकाको कार्यालय

कलैया, बारा

मधेश प्रदेश, नेपाल

बोलपत्र स्वीकृत गर्ने आशयको सूचना

(प्रकाशित मिति: २०८२-०९-२५)

यस कलैया उपमहानगरपालिकाको मिति २०८२/०८/०५ गतेको राजधानी राष्ट्रिय दैनिक पत्रिकामा प्रकाशिक बोलपत्र (E-bidding) आह्वानको सूचना अनुसार रित पूर्वक पर्न आएका बोलपत्रहरू मध्ये सार्वजनिक खरिद ऐन, २०६३ को दफा २७ (१) बमोजिम न्यूनतम मूल्यांकित सारभुत रूपमा प्रभावकारी तपसिलको बोलपत्र स्वीकृत गर्नको लागि मूल्यांकन समितिको मिति २०८२/०९/१४ गतेको निर्णयानुसार सार्वजनिक खरिद ऐन, २०६३ को दफा २७ (२) को प्रयोजनार्थ यो आशयको सूचना प्रकाशित गरिएको छ ।

तपसिल:

क्र.सं.	बोलपत्र नं.	कामको विवरण	छनौट गरिएको बोलपत्रदाताको नाम	ठेगाना	कबोल रकम (VAT र PS सहित)
1	KSMC/NCB/WORKS-01-2082/83	Khaurahi Khola Sidema Bato Nirman Karya Bhawanipur Dekhi Barewa Samma	Narayan Construction	Birgunj-16, Nagawa	११२१५०२५.६३

प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत

‘निगमको आगामी बाटो व्यवसाय विविधीकरण र पारदर्शिता’

सरकारी स्वामित्वको नेपाल आयल निगमले पेट्रोलिएयम पदार्थ बिक्री वितरण गर्न थालेको करिब ६ दशक नजिक पुगेको छ । निगम कम्पनी ऐन, २०२१ बमोजिम २०२७ पुस २६ मा स्थापना भएको हो । निगमले शनिबार ५६औं वार्षिकोत्सव मनाउँदै छ । नेपालको ऊर्जा सुरक्षा, पेट्रोलिएयम पूर्वाधार, बजार व्यवस्थापन र निगमको भावी रणनीति, गरिरहेका सुधार प्रयास र आगामी चुनौतीलगायत विषयमा निगमका कार्यकारी निर्देशक चण्डिकाप्रसाद भट्टसँग **कारोबार**कर्मि *कौशिला कुँवर*ले गरेको कुराकानीको सारः

चण्डिकाप्रसाद भट्ट

कार्यकारी निर्देशक, नेपाल आयल निगम

छिमेकी भारतले २०७२ मा लगाएको अधोषित नाका बन्दपछि सरकारले ९० दिनलाई पुग्ने गरी पेट्रोलिएयम पदार्थ भण्डारण विस्तार गर्ने नीति लिएको थियो । यसलाई कार्यान्वयन गर्न निगमले अहिले कुन स्तरमा काम गरिरहेको छ र हालको मौज्जात क्षमता अवस्था के छ ?

सरकारको ९० दिनको भण्डारण रणनीति निगमका लागि प्रमुख मार्गदर्शक सिद्धान्त हो । मैले जिम्मेवारी सम्हाल्नुअघि भण्डारण क्षमता निकै कमजोर थियो । सामान्य अवरोध हुँदा पनि बजारमा समस्या आउने जोखिम रहन्थ्यो । पहिले हामीसँग करिब ५ देखि ६ दिन मात्र पुग्ने तेल मौज्जात राख्न सक्ने क्षमता थियो । तर, अहिले हामीले यसमा ठोस सुधार गरेका छौं । हालको अवस्थामा हामीसँग पेट्रोल करिब १० दिन, डिजेल करिब १२ दिन र हवाई इन्धन १५ दिन पुग्ने गरी भण्डारण क्षमता विकास भएको छ । यो क्षमता विस्तार गर्न पूर्वाधारको अधिकतम उपयोग र नयाँ पूर्वाधार निर्माणलाई अगाडि बढाएका छौं । उदाहरणका लागि, हामीले अमलेखगञ्जमा १३ हजार २ सय किलोलिटर र पोखरामा १० हजार किलोलिटर क्षमताको भण्डारणगृहलाई पूर्ण रूपमा सञ्चालनमा ल्याएका छौं । पोखराको डिपो पहिले नै निर्माण भइसके पनि सञ्चालनमा आउन सकेको थिएन । अहिले सञ्चालनमा ल्याएर क्षमता विस्तार गरेका छौं ।

यसका साथै तत्कालको आवश्यकता पूरा गर्न रणनीतिक परिवर्तन पनि गरेका छौं । विराटनगर र नेपालगञ्जमा रहेका पुराना मट्टीतेल ट्यांकीलाई परिमार्जन र रुपान्तरण गरेर अहिले पेट्रोल भण्डारण गर्न मिल्ने बनाइएको छ । यसले गर्दा अतिरिक्त खर्च नगरीकनै पेट्रोल भण्डारण क्षमतामा उल्लेख्य वृद्धि भएको छ ।

पूर्वाधार विस्तारका क्षेत्रमा निगमले अहिले के-कस्ता नयाँ आयोजना अगाडि बढाइरहेको छ, जसले भविष्यमा ढुवानी र वितरणलाई सहज बनाओस् ?

पूर्वाधार विकास नै निगमको दिगोपनको आधार हो । अहिले हामी ढुईटा महत्वपूर्ण र रणनीतिक आयोजनामा केन्द्रित छौं । पहिलो, अमलेखगञ्जदेखि चितवनसम्मको पेट्रोलिएयम पाइपलाइन विस्तारसँगै चितवनमा ९१.२ मिलियन मेट्रिक टन क्षमताको विशाल भण्डारणगृह

निर्माण गर्ने प्रक्रिया सुरु भएको छ । दोस्रो, भूपाको चारआलीमा १८.२ मिलियन मे.टन क्षमताको नयाँ डिपो निर्माण काम अगाडि बढ्दै छ । मेरो कार्यकालको सबैभन्दा महत्वपूर्ण र गौरवपूर्ण कार्य भनेको हवाई इन्धनलाई पनि पाइपलाइन प्रणालीमा जोड्ने तयारी हो । अहिलेसम्म नेपालमा पाइपलाइनबाट हवाई इन्धन ल्याउने व्यवस्था थिएन । अब चितवनमा पाइपलाइनमार्फत नै हवाई इन्धन ल्याउनेछौं । यो आयोजना सम्पन्न भएपछि नेपालले पेट्रोलिएयम पदार्थ ढुवानीका लागि भारतमा ट्यांकर पठाउनुपर्ने बाध्यता अन्त्य हुनेछ । यसले ढुवानी खर्च घटाउने मात्र नभई बाटोमा हुने चुहावट र प्राविधिक नोक्सानीलाई पनि शून्यमा भाग्नेछ ।

निगम स्थापनाको करिब ६ दशक पुग्न लाग्दा पनि अहिलेसम्म एलपीजी (ग्यास) भण्डारणको आफ्नै संयन्त्र छैन । ग्यास भण्डारणगृह निर्माण गर्ने आगामी योजना के छ ?

हो। करिब ६ दशक पुग्न लाग्दा पनि हामीसँग एलपीजीको आफ्नै भण्डारण छैन । विगतमा ग्यास खपत सीमित थियो तर, पछिल्लो समय नेपालको ऊर्जा खपतको स्वरुप बदलिएको छ । अहिले दुर्गम र ग्रामीण क्षेत्रमा समेत दाउराको सट्टा ग्यास प्रयोग व्यापक भएको छ । अर्कोतिर ठूला उद्योग विशेषगरी टायल उद्योगले फर्नेस आयल छाडेर एलपीजी प्रयोग गर्न थालेका छन्, जसले गर्दा ग्यास माग ह्वात्तै बढेको छ । अहिले हामीले ग्यास ढुवानीका लागि मात्रै वार्षिक करिब ६ अर्ब रुपैयाँ खर्च गरिरहेका छौं, जुन रकम सबै भारतीय ट्रांसपोर्टरलाई भुक्तानी गर्नुपर्छ । यो ठूलो वैदेशिक मुद्रा बाहिरिने बाटो हो । यसलाई समाधान गर्न हामीले इन्डियन आयल कर्पोरसनसँग गम्भीर छलफल गरिरहेका छौं । मोतिहारीदेखि सर्लाहीसम्म ग्यास पाइपलाइन ल्याउने र सर्लाहीमा कम्तीमा १५ दिनका लागि पुग्ने एलपीजी भण्डारणगृह निर्माण योजनामा अगाडि बढिसकेका छौं । यो आयोजनाको वित्तीय मोडालिटी र भारत सरकारको सहयोगको स्वरुपको टुंगो लागेपछि निर्माण कार्यले गति लिनेछ ।

विभुवन अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थलको डिपो स्थानान्तरण गर्न किन ढिलाइ भइरहेको छ । काम किन अधि बढ्न सकेको छैन ? अधि बढ्न नसक्नु मुख्य कारण के हो ?

विमानस्थलको डिपो सार्ने विषय सुरक्षा र प्राविधिक दृष्टिकोणले अत्यन्तै जरुरी छ । यो काममा केही ढिलाइ हुनुको मुख्य कारण नागरिक उड्डयन प्राधिकरणसँगको कानुनी र प्राविधिक समन्वय अभाव हो । प्राधिकरणले हामीलाई जग्गाको स्पष्ट सम्पन्नता, भाडादर र समयसीमा तोकेर दिनुपर्ने हुन्छ । प्राधिकरणले हामीलाई करिब १०० रोपनी जग्गा दिने सहमति जनाइसकेको छ । तर, त्यहाँको फाइल अहिले पर्यटन मन्त्रालयमा प्रक्रियामा छ ।

महालक्ष्मी विकास बैंक लि.

Mahalaxmi Bikas Bank Ltd.

नेपाल राष्ट्र बैकबाट “ब” वर्गको राष्ट्रिय स्तरको इजाजतपत्र प्राप्त संस्था

केन्द्रीय कार्यालय : दोस्रो तल्ला अन्नपूर्ण आर्कड, दरबारमार्ग, काठमाडौं
फोन नं. : +९७७-०१-४२६८७१९, फ्याक्स नं. : +९७७-०१-४२६९३०८
टोल फ्री नं. ९६६००१९७०१७

को

नगद लाभांश वितरण सम्बन्धी सूचना

यस संस्थाको मिति २०८२/०९/२१ गते सम्पन्न २४ औं वार्षिक साधारण सभाबाट यस संस्थाले आ.व. २०८१/८२ को वितरण योग्य मुनाफा रकमबाट चुक्ता पूँजीको ५.३७ प्रतिशतका दरले नगद लाभांश (नगद लाभांश तथा वोनश शेयरमा लाग्ने कर प्रयोजनार्थ समेत) प्रदान गरिएको सन्दर्भमा उक्त नगद लाभांश हितग्राही खातामा बैंक खाता अद्यावधिक गरिसकेका शेयरधनीहरूको हकमा सम्बन्धित बैंक खातामा मिति २०८२/०९/२१ गते देखि जम्मा गरिएको व्यहोरा यसै सूचना मार्फत जानकारी गराईन्छ ।

हितग्राही खातामा बैंक खाता अद्यावधिक नगराएका शेयरधनीहरू तथा हालसम्म पनि आफ्नो शेयर अभौतिकीकरण नगराउनु भएका शेयरधनी महानुभावहरूले आफ्नो शेयर अभौतिकिकरण गराई यो संगसंगै हितग्राही खातामा बैंक खाता समेत अद्यावधिक गराई समयमा नै आफ्नो नगद लाभांश प्राप्त गर्नु हुन अनुरोध छ ।

साथै आफ्नो शेयर धितो राखेका शेयरधनी महानुभावहरूको हकमा समयमा नै आफ्नो नगद लाभांश प्राप्त गर्नको लागि सम्बन्धित बैंक/वित्तीय संस्थाको स्वीकृत पत्र यस बैंकको शेयर रजिष्ट्रार श्री सिद्धार्थ क्यापिटल लिमिटेडमा पेश गर्नु हुन समेत अनुरोध छ ।

नोटः यस कम्पनीको शेयर दाखिला खारेजी बन्द हुने दिन सम्ममा मर्जर पश्चात् गाभिने बैंक तथा वित्तीय संस्थाको खाता नं. रहेको शेयरधनीहरूको खाता नं. परिवर्तन हुने हुँदा त्यस्तो शेयरधनीहरूको लाभांशको रकम सम्बन्धित बैंक तथा वित्तीय संस्थाबाट फिर्ता आउन सक्ने हुँदा यथाशक्य छिटो आफ्नो परिवर्तित नयाँ खाता नं. हितग्राही खातामा अद्यावधिक गराउनु हुन यसै सूचना मार्फत अनुरोध गरिन्छ ।

Siddhartha Capital Limited

Investing happiness

सिद्धार्थ क्यापिटल लिमिटेड

पो.ब.नं. २१२००, नारायणचौर, नक्साल, काठमाडौं
फोन: ०१-४९७०७४७, फ्याक्स: ०१-४१२०९२९
वेबसाइट: www.siddharthacapital.com
इमेल: scl@siddharthacapital.com

मतदानमा सहभागी बनौं ।

- ❖ मतदान गर्नु नागरिकको अधिकार र कर्तव्य हो ।
- ❖ मतदाताको अधिकारलाई जिम्मेवारीपूर्वक निर्वह गरौं ।
- ❖ मतदाता नामावलीमा आफ्नो नाम दर्ता भए नभएको एकिन गरौं ।
- ❖ मतदान स्थल, केन्द्र र समयको बारेमा जानकारी राखौं ।
- ❖ मतदान गर्न जाँदा मतदाता परिचयपुत्र अनिवार्यरूपमा लिएर जाऔं ।
- ❖ दबाब र प्रभावमा परी मतदान नगरौं ।
- ❖ व्यक्तिगत विवेकका आधारमा मतदान गरौं ।
- ❖ अस्वस्थ, ज्येष्ठ नागरिक तथा अपाङ्गता भएका व्यक्तिलाई मतदान केन्द्रसम्म पुग्न सहयोग गरौं ।
- ❖ सामाजिक सद्भाव, शान्ति र सुरक्षित वातावरण कायम गरी मतदान गरौं ।
- ❖ राष्ट्रिय हित, विकास र सुशासनका पक्षमा योग्य प्रतिनिधि छानौं ।

टीबीआई पब्लिकेसन लिमिटेड, ४९२ मध्यमार्ग, बुद्धनगर -१० काठमाडौं । द. नं. ५६/०६६/०६७ । फोन : ०१-४७९५०००, पोस्ट बक्स नं. ९०४०७ । इमेल : editor@karobardaily.com । मुद्रक : एक्सप्रेस कलर प्रेस प्रालि बुद्धनगर । गो.हु.का.द.नं. २/०८०/०८१ । अध्यक्ष : भवन भट्ट । उपाध्यक्ष : शिशोर भट्ट । प्रबन्ध निर्देशक : प्रकाश अधिकारी । प्रधान सम्पादक : बालकृष्ण झवाली

TBI Publications Limited, 492 Madhyamarga, Buddhanagar - 10 Kathmandu । Regd. 56/066/067 । Tel. : +97714795000 । P.O. Box: 10407 । Printed at : Express Colour Press । Chairman : Bhaban Bhatta । Vice Chairman : Shisheer Bhatta । Managing Director : Prakash Adhikari । Editor in Chief : Balkrishna G nawali